

கடவுள் துணை.

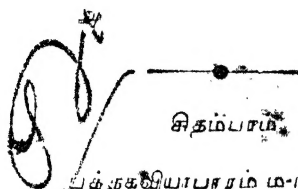
நூ த ந ம ன்மத ல ர வ ன்!

கே க ழ் வி.

—o—o—o—

கந்தரம்பிள்ளைவர்க்கும்

மன-ரா-புரி,

சிதம்பரம்.

புத்தகவியாபாரம் ம-ள-ரா-புரி,

வே. கந்தரம்பிள்ளைவர்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி

—o—o—o—

பு ர ச ப ர க் க ம்.

ஏழுமலாப்பிள்ளை அர்களது

விவேக விளக்க அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1896

T. 16185

Gal. 61661
2008

T 16185

2

சிலமயம்.

ம ன் ம த ல ா வ ணி.

விநாயகர் ஸ்தோத்திரம்.

லாவணி - ஆதிதாளம்.

ஓங்காரபிரணவமே. விக்னேஸ்பர. ஓங்காரபிரணவமே.

ஸ்ரீங்காரகணபதி. சித்தசன்கதைபாட. நீங்காமலருள்புரி
விக்னேஸ்பர. ஓங்காரபிரண

பாதிபிறைதரித்த. பரமனாரீயின்றெடுத்த. நீதிபரம்பொருடே.
விக்னேஸ்பர. ஓங்காரபிரண

பேதமுறியேனென்று. இந்தஊரிற்சிலங்கள். சோதிக்கஎண்ண
கொள்கிறார் விக்னேஸ்பர ஓங்காரபிரண

கண்ணன்மருகா உந்தன். கருணையிருக்கும்போது. என்னெரு
கக்கூடுமோ விக்னேஸ்பர ஓங்காரபிரண

இவர்களைப் போலேசாயிர் எத்தனைபோர் வந்தாலும் அக
ஜெயிக்கவரந்தா விக்னேஸ்பர ஓங்காரபிரண

அணங்களைப்பெரிதென்று அடிப்பெரிதல்லவென்று சுணங்க
போலேகத்துநூர் விக்னேஸ்பர ஓங்காரபிரண

ஜெகம்புகழூர்திடப்பாடும் தீரன்கோவிர்தசாமி புகலுங்கவி
ங்கிவா - விக்னேஸ்பர ஓங்காரபிரணவமே ஓங்காரபிரண

லாவணி-ஆதிதாளம்.

ஓம்-ஓம்-அங்குசபாசா உன்னைநம்பினேன் விக்னேசா

ஓம்-ஓம் அங்குசபாசா

நேமமான் நெடியோன் மகனான காமராசன்கதைபாட அருள்செய்

ஓம்-ஓம் அங்குசபாசா

பரிபூரணனந்த பார்பதிசந்த கரிமுகனேயுருவாகியேவந்த

ஓம்-ஓம் அங்குசபாசா

தானையனுதினமும் நம்பினேன்தேவா யெனைக்கார்த்திடயெதிராக

வா வா ஓம்-ஓம் அங்குசபாசா

என்குருவிற்று இலங்கிமிந்நாதா சங்கீதசுகிருனாயாமல் வரந்தா

ஓம்-ஓம் அங்குசபாசா

கோலிந்தசாமிக் குகந்திமில்லோலா வாவிந்தவேளையில்வந்தநால

மெலா ஓம்-ஓம் அங்குசபாசா உன்னைநம்பினேன் விக்னேசா

—(1)—

விநாயகர் துதி.

லாவணி-ஆதிதாளம்.

ஆதி-ஓம்-ஐங்கரனே விநாயக-ஆதி-ஓம்-ஐங்கரனே.

நாதிபிழைக்கித்த-பரமனாயின்தெடுத்த - நீதிபரம்பொருளேவா

விநாயக ஆதி-ஓம்-ஐங்கரனே

பெருமறியேனென்று இங்கு விரிந்திசைகள் - சோதிக்கவெண்ணம்

கொள்கிறார் விநாயக ஆதி-ஓம்-ஐங்கரனே

கண்ணன்மருவா உந்தன்-கருணையிருக்கும்போது, பென்னைஜெயிக்க

க்கூடுமோ விநாயக ஆதி-ஓம்-ஐங்கரனே

ஹிவர்களைப்போலேசாயிர்-யெத்தனைபேர்வந்தாலும் - அவனைஜெயி

க்கவரந்தா விநாயக ஆதி-ஓம்-ஐங்கரனே

ஜெகத்புசுழந்திடப்பாடும் திரன்கோலிந்தசாமி- புலவங்கவிக்கிழா

கிவா விநாயக ஆதி-ஓம்-ஐங்கரனே

லாலணி - ஆதிதாளம்.

ஆதிவிக்னேசா அங்குசபாசா அடியேனினித்தவரந்தந்து உதவு
விஸ்வாசா ஆதிவிக்னே

ஓதிஉரைத்தேனே உனதடியன் நானே உலகம்புகழ்கனிபாடவ
கருள்தானே ஆதிவிக்னே

மாதிரமாய்ப்போத்தி - மலரடியையேற்றி - மனமகிழ்ந்து யென்க
மிகவேசிராட்டி ஆதிவிக்னே

போதமிகநாதா பொற்புடையபாதா புண்ணியன் கோவிற்கா
கவிக்ரங்கிரதா ஆதிவிக்னே

—[]—

விநாயகர்ஸ்தோத்திரம்.

லாலணி ஆதிதாளம்.

ஆதிஐங்கரன் யிருநாற்போற்றி
அருமறைவாணிகள் சிரசேத்தி
சோதிவேல்புருகன் புகழ்போற்றி
தொல்புவியில் பெரியோர்சுரணம்வாழ்த்தி
ஓதுவேன்சூத்தனாவில் தந்தியேத்தி
ஓய்மாரகதிமெடுத்து மடித்து ஆத்தி
நிதற்ப்படி அதபயல் படல்தாத்தி
சிறப்புடன்செலுத்துவேன் யென்கீர்த்தி
சோதிமணிகோவிற்குசாமி தாசன்
சொன்னூர்பெரியோர்புகழ் விஸ்வாசன்
தும்பிமுகன்பாத மலரைநாடி
பமக்குதேதுகன் துறக்கொடி.

—[]—

சுப்பரமணியர் ஸ்தோத்திரம்.

லாவணி ஆதிதாளம்.

ஞானவடிவின்வேலா-நங்கையுமைபாலா - நவவீரர்குழந்த
ல்வா முமிகசீலா

தானவர்குலகாலா-சத்தியசெங்கோலா- சண்முகாசடாட்சரதந்திர
மாரியமுலா வானவரனு கூலா-வள்ளிமனஞா-வடிவானதெய்வயானையை
க்கல்விசெய்யும்லோலா

ஞான

(கவி.)

மோனத்தினிலைகாட்டிமுடயனந்தனையோட்டி
ஆனைமுத்திவழிகட்டி அருள்வாய்முருகோனே.

(லாவணி.)

நானிலத்தவர்காலா-நங்கையுமைபாலா நவவீரர்குழந்தத்நசையில்
வா முமிகசீலா

ஞானவடிவின்வேலா

பன்விருதிருத்தோளா பட்சமுடன் ஆளா பலவாறுவேதமும் துதி
யின்மடலந்தாளா தன்னைமந்திரவானா சுத்தசுகுநாளா தொழுதேன்
பணங்கிடன்னையே நம்புகெடுநாளா

ஞானவடிவின்வேலா

(கவி.)

யென்னைநமன்மேடாமல் யென்மனதுவாடாமல்
ஆன்னியரைக்கூடாமல் அருள்வாய்முருகோனே.

நன்னெறிதருவாலா-நங்கையுமைபாலா நவவீரர்குழந்தத்நசையில்
ல்வா முமிகசீலா

ஞானவடிவின்வேலா

ஐங்கரவினையோனே அந்திரமும்மானே அடிமுடிகன்றமதினிடை
தான்மடகவானே எங்களுடையகோனே இன்பம்யிலோனே இட்சண
யந்துடெட்டிக்கபெண்ணமதுவானே

ஞானவடிவின்வேலா

(கவி.)

சங்கடமெலம்பொருக்கத்தாரணியாய்கையயருக்க
ஆங்கமதையான்வெருக்க அருள்வாய்முருகோனே.

நங்குவினோதகோலா-நங்கையுமைபாலா நவவீரர்குழந்தத்நசையில்
யில்வா முமிகசீலா

ஞானவடிவின்வேலா

சேயனைக்காருத்திரா சிந்தைகளிகூரா சின்மயானந்ததேசிகாசங்க
ரிசுமாரா தியர்தமக்குச்சுரா திவ்வியகெம்பிரா திர்க்கமாய்ப்பாடுங்கோ
ந்தசாமிக்கரியவரந்தாரா

ஞானவடிவின்வேலா

மகாபதலபுரணி.

*(கவி.)

பஞ்சபூதத்திநாதாபல்லுயிர்கள்தொழும்பாதா
அஞ்சலிதொழுதென்தாதாஅருள்வாய்முருகோனே.

நாயகனேவிசாலா-நங்கனையுமைபாலா நவவீரர்க்குமும்தருசையில்
முருகசீலா - ஓநவடிவினவேலா

—()—

சுப்பிரமணியர் துதி.

லாவணி - ஆதிதாளம்.

கருணைசெய்வேலா உங்காதரன்பாலா-கருணைசெய்வேலா- மருகும
ரணினை வாணைமணாளா சிறுவன்மொழிக்கிரங்கி
சித்தம்வைத்தாளா கருணைசெய்வேலா

இந்துக்குடையோனே யிஸ்பரன்தகிக்க வெந்ததில்லை யென்கின்ற
ரணைநெய்க்க கருணைசெய்வேலா

வேதாவைச்சிறையிட்டவெற்றிவேலவனே ஒதுமென்சொல்லுக்கி
ங்கி உறைஞ்ஞாயிர்மாளே சருணைசெய்வேலா

மாவிந்தமாகிய மலர்பெய்தேன் சுத்தமாகோவிற்கசாமிதாசன் முன்
நமுகூர்த்தமா கருணைசெய்வேலா

—()—

சரஸ்வதி ஸ்தோத்திரம்.

லாவணி ஆதிதாளம்.

பாராய்அம்பாள்சரஸ்வதி உத்தன் பாலனைஆளும்உன்பாதம்கெதி
நராய் வரும்தன் காதைதன்னை நேசபாசதேகமெங்கு மருள்பாராய்
ம்பாள் சரஸ்வதி பாராய்அம்பாள்

வெண்கமலமேலுனாந்த மேலோருள்ளம் தானிறைந்ததண்கொள்
லேதானலந்தசாந்தநகைநான்கிறந்த பாராய்அம்பாள்

கண்கொண்டானந்தம்ஆனதின காராய் பாராய் சிராய் உன்நிரு
ன்னுல் பாராய்அம்பாள்

வினாகரவினையிசீவேதம்யாவுமுனதுநீ சேனாட்பணியுசெல்ல
ரூம்பதத்தினி காணாத உன்பதங்கண்டேனே காட்சி மாட்சியாட்சி

மீன், மீதுலா வணி.

மீரனெரியலையென்னும்மாபாவிக்கீதுன்னும் கோரமுடன்.
பைதுன்னும் கொடியோருய்ய உரைப்பினும் ஒறம்பேசுமவர்கட்கு
துவாதுத்தென்றுரைத்துமுகம் ஷாராய்யம்பாள்

தருசைதனில்வாழும்வல்லன் சகலகலையோதும்வில்லன்செஞ்சொ
ல்மறைமிகுந்தசொல்லன் தீரன்யெனும் பேறையுள்ளன் விஞ்சைபுகழ்
கோவந்தசாமிநாசன் விதன் சூரன் தீரன் கவிக்கிரங்கி*
(பாராய்யம்பாள்சரஸ்வதியுந்தன்பாலனையாளுமுன்பாதம்கெதி)

—(1)—

கேள்விலாவணி - ஆதிதாளம்

வாரும் வாரும் வாருமெந்தன் வல்லமை சினேகிதோவரும்படி கட
வுளேவணங்கினேனறிவீரோ சீருடன் பலகலைகழ் தெளிந்துணர்ந்தோ
யிப்போதென்றிசையில்கீர்த்திபெற்றயெந்தன்சமுகத் துநீரோவாரும்-வா

கண்மெவெருளாச்சுகென்றெண்ணியோடானி ருந்தேனே கருத்தி
படியேயித்தக்கனத்தசபையில்தானே இன்று உம்மைக்கண்டவுடன்எழ்
லாகமகிழ்ந்தேனோ இப்போதென்கேள்விக்கிவினு யெடுத்திதைசெய்த
மானே வாரும்-வாரும்

திங்கள்சடையோனூல்மதன்பங்கப்படவில்லைவென்று தினமும்த
வெறியால்தெருக்கல்தோரும்பிரண்டு சங்கையின்னுபொய்க்கவிதைசாற்
றவந்தாயோஇன்று மங்கையர்கள்மெய்க்குங் கவிவானர்களை நீங்கள்
ன்று வாரும்-வாரும்

மன்னர்கள்புகழும்ராஜகோபால வீதிதனிலேமாதுதேராவினெரி
தாளென்றுரைத்தீர்களேமுன்னாலே உன்னையான்கேட்ட கேள்விக்கெ
ன்றுமபதில்சொல்லாமலே ஊமைபோலிருந்து யெழுந்தோடிஒன்றி
களே வாரும்-வாரும் வாருமெந்தன்வல்லமைசினேகிதோவரும்படி
வுளேவணங்கினேனறிவீரோ. வாரும்-வாரும்

மண்டிலத்திலெனதுமதன் பஞாடி.கையென்றுமே நீடிவளங்குவத
னேவிட்டுவண்டர்களுடன்குடிகண்டவர்போல் தேர்நீரென்று களர
ந்தாயேபேடி தண்டயின்கோவந்தசாமிநாசன் கவியைக்கொண்டாடி.உ
ரும்-வாரும்-வாருமெந்தன்வல்லமைசினேகிதோவரும்படி.கடவுளேவணக்
கினேனறிவீரோ வாரும்-வாரும்

—(1)—

கேள்வி எரவணி ஆதிசாஸம்.

கல்லர்களுமெய்க்காசுடர்களை இங்கேவாரும் காமன் எரியலு
மென்றுக்களறுவதென்காணீரும் கல்லர்களுமெய்க்

அணங்கொன்பவர்களைகன்கையர்களாறு அம்பாகவேஅமைந்
திருக்கும் அவர்களுடேபறு இனமாகவேயிடுச்சு சபையோர்களறியத்
கூறு இச்சணம் உலாயாவிடல இயிமவிட்டுகீபறு கல்லர்களு

(உத்தரர்) இஃது சினங்கொண்டெருந்துடாகே

சீக்கிரம்நாடுளபிதப்பாகே.

கனம்பொருந்திலுங்கன்களகக்குருவைவிட்டுப்பேரும் காமனை
ரிபலையென்றுக்களறுவதென்காணீரும் கல்லர்களு

அங்குச்செயலால் ஆவதுயாடுகான்றுமில்லைங்கன் அவனைக்கடவு
ளொன்றுபாப்பறினல் வருந்தொல்லைமன்கயர்களை அன்று மதனுக்கு
வேறுண்டோளலை வேறுமார்க்க மிருந்தால் மனையினவழி மெடுகது
ச்சொல்லை கல்லர்களு

உத்தரர்) சங்கையில்தசண்டியாடே

தர்க்கமசெய்யமுடியா தென்னோடே.

கன்கையைச்சூடியகடவுள் பெரிதெனவேகூறும் காமன்எரிபலை
மென்றுக்களறுவதென்காணீரும் கல்லர்களு

பள்ளிக்கூடத்திலரிச்சுவடிபடிக்குப்பிள்ளைகளை வெகுபாடகனை
ன்றோகதேதாமெந்தீர்நீங்களை தள்ளித்துள்ளிசொற்சொரமாவேமாழி
களைநீங்கள் கொடுத்ததுப்பாடி முன்னேதோர்வையடைந்து போலீர்
களே கல்லர்களு

(உத்தரர்) தெள்ளறிவிலாதசிறியோரே

சினமடைவிமொன்றேனோ.

உங்கள்! கள்ளக்குருவைட்டேடிக்கடி அழைத்துமிங்கேவாரும் கா
மனொரிபலையென்றுக்களறுவதென்காணீரும் கல்லர்களு

அம்புவிபிறுணைப்பேபால்கவிசாயர்களானந்தங்கேகாடியானையுங்கே
ள்ளிக்கவிடைதருமம்முடிவாடிக்கும்பிட்டென் குருமலர்பதத்தைச்செ
ன்னியிற்குடி செய்தகுற்றம் யானையும் பொருந்தாளு மென்று
ஞடி கல்லர்களு

(உத்தார்) வீம்மி அஞ்சிப்பயத்தொடினானே
அந்தவிதமறிபாய்லவந்தாய்வினே.

கம்பற்றாளமேகனென்னோடு தீர்த்தொடினானேபாரும் காமனென
ரியலையென்றுக்களருவதென்காணநீரும் கல்லார்களு

ஒதுமென்சொல்லையென்முறையீ கொள்கொள் உளறுறுய்வெ
றியனைப்போலீவினமொழிதள்தன் மாதுஹோளியெறிந்தாவிருந்தா
லெடுத்தகல் கல்வகுத்துறையாவிடுலா யிர்தமார்க்கமதைச்சொல்-
சொல கல்லார்களு

(உத்தார்) சதுசங்கப்புலவர்கொண்டாம்சற்குரு
கோவிந்தசாமிபரமம்.

காதலுடையயிந்தக்காமன்கதைபதினம்நாம்காமனெரியலையெ
ன்றுக்களறுவதென்காணநீரும் கல்லார்களு

கேள்வி-லாவணி- ஆதிதாளம்.

திருமதனெரியலையெனும்பிழையெனக்கலை தெளிந்துப்பேசவந்
ததீரனே அக்கதைக்காரணம்நானதைசெப்புலெவன்கோள்முந்த- திருமத

விரிவளஞ்சுருதிவிதிவெருகுதிமேதினிகனிவன்று வேதபுறந்த
9வாணஸ்காந்தம் விளபபும்கரிதைகொண்டுபேருமதனூலேபுகாதிவ்
னோப்பேபணியுனற்பேபெனென்றுபேதகமெனமலையாதிர்க ளதுகனோப்
ணவமேயென்று திருமதனெரியலே

(கவி.)

ஆதியில்லை அக்கயில்லை அகிலமில்லை அகண்டவெளியாய் அமர்ந்
தற்குங்கலை ஒதுவேனவ்வழியில் ஒருஜோதித்தோன்றி உதித்தமி
க்காரசத்தமாச்சு அவைநீதிபெறநீக்களமாய் நிராமமாய் நிறைந்
றியூணமாய்ஜெனிக்துறிற்கும் போதுருவாய்பெணஉமையல்லவெ
றுவேதமுனிபுகன்றால்தான்.

(லாவணி.)

பேசப்பார்த்து யேசாதேர்த்து ஆசிகோர்த்து சிறுஉறுதென்றல்
ருடைஅண்ணல்திருக்கையனுபந்ததீரனே அக்கதைக்காரணம்நா
தைசெப்புலெவன்கோள்முந்த திருமதனெரிய

புல்லறிவுடையாய்புராணநூல்கடையபுகன்றறிமுன்சொன்னபூ
ருஉருவாய்ப்பூணநிறைவாய்புனிதுருவாய்மின்னவல்பிரமலேவகை

மும்மூர்த்திதிலைவந்துஉதித்துப்பின்ன வான்புவிச்சுலலவாளேரிவிதன்பு
லவாகவகுத்துமுன்ன திருமகனெரியலோ

(கவி.)

முப்பத்து முக்கோடி புத்திகள் உண்டாய் ஶர்பத்தெண்ணூற்றாய்
ரிஷிதருண்டாய் ஒப்பில்லா தேவரிஷிபட்டமுண்டாய் ஒதும்மை ஆறு
சாஸ்திரமும் உண்டாய் இப்புனியில் சப்தரிஷிபதினெண்ணித்தர் என்றும்
புகடையானே முகலெல்லாமாச்சி செப்பரியமானவாவகுத்தமுவர்சே
னுலகில் முத்தொழிலெசெலுத்துங்கலை.

மாவிருதொழிலாநானமொழிலாஏலாசெழிலா செல்லறிவுடைபா
ன்தினமதிக்குடையான் திருக்கையனுபத்திரனே அக்கதைக்காரணம் நான
தைச்செப்புவிவன்சேள்முந்த திருமகனெரியலோ

த மதமசுனல்தாளாதுமுன்னுல்தாமோகாணும்வாடிதனுமுதலாம்
பொருந்தனக்குருச்சையேருந்தாவென்றானையுநேமத்தலம் புரியதின்
மலன்இவையரிய கீலியோடுறவாடினெடியேன்முன்வந்து நினைத்தபடி
யேயின்று சிதைவேறனாரீடி திருமகனெரியலோ

(கவி.)

ஆகிபறனித்தவர மளித்தபேரது அறுஉறுவாய்த் திருமதனைத்தி
ருமாவென்னுர் பேரதளவிலெஞ்சொலிவாய் நினாந்துதோன்றி புனி
துருவாய்மாணந்தியிதுதிசுதுமேலும் மாகவன் மரல்மனோபவகனன்மு
தற்பேர்பெற்று மன்மதனும் இவ்வகையாய்ப்பிறந்தபேரது ஒதுவாளீ
ஸ்பரியும் தன்னையோக்கி உண்மையாய்ப்பெற்றவரம் ஒளியுமென்றே.

கடுக்கக்கோபம் துடிக்கேசகம்கொடுக்கசாபம் சேமதகனையான்ஜெ
கமோகமலையான் திருக்கையனுபத்திரனே அக்கதைக்காரணம் நான
தைச்செப்புவிவன்சேள்முந்த திருமகனெரியலோ

திடுக்கெனபயந்துகவிவைபந்து திருமால்லாங்கேட்கதியாலளி
ந்துன்குதன் திரும்புவா னெனமதன் திருவாய் உமைதாக்க கடுக்கசாபமு
னைக்கடிந்தக்காமன்தனைக்கண்ணாந்தீய்த்தக்காலவைதெரிந்தக்காசியோ
ரத்தக்காரணம்பிசுக்காத திருமகனெரியலோ

(கவி.)

கட்சிகட்டிமகனெரியலில்லையென்றுகாமனவர் ஆதிபெனக்கருத்தி
லெண்ணி இச்சபையில்புராணமெல்லம்பெருப்பிசெகென்றெடுத்துகா
க்கும் புலவீரர்காணும்மை உச்சந்தலை நாவிதனால் மொட்டையாக்கிதம்

குடிபெய்தி அவதூறுமையுடையதாயிற்று தக்கயிச ணர்க்கேகல சித்தவல்
வாழி மாதவஞ்செய்தே காவிர்தசாமிதாசன்.

கவிபுலவல்லு வினும்புநு முவிலம்சொல்லு திடுஞ்ஞமார
ந்தேயுதிதம்புநு திருக்கையனுபுததிரேன அத்ததைக்காரணம்
ஜனதரங்கயுபுநுநேன்முந்த திருமகனெயிலுநு

—(*)—

கேள்-வாவுணி ஆதிதாளம்.

என்னஞாயம் புலவா என்னஞாயம்

சன்னவிலு-னமாரனும்பு கணைஞடனேமேருவிற்சென்று
அண்ணலபரமேஸ்பான் முன்னின்ற அங்கசன் அண்ணலகவிபுல
ன்ற என்னஞாயம்

கருதியுக்கி அனுபாகங்களுகாத்தி துற்கநமுடையதிம்மனதி
ணைக்கதைத்தகருதினெனங்கள் நூல்களைவிரித்துகாட்டி குலுமுங்கள்
கர்மம்முடிமறைத்து என்னஞாயம்

அண்டமுழுதம்காமசாமேமெவல்லு அவனுக்குமேந்தேவனிகை
யென்றிரிநிலும் வண்டனைக்குமுந்நிசயமன்புநுமலர்க்கணைஇவ
ரீகெய்தமதன்யெறுண்டோசொல்லும் என்னஞாயம்

தர்க்கவாதிபெயறும் தண்டமின்னும்நேரி தன்னுருக்குத்தனி
நோவிர்த்தசாயிசொந்தலநிறையுண்டு துல்ககேபூமிசொரியுத்தசுறு
சொல்லொளிகேண்மி என்னஞாயம்

—0—

வாவுணி ஆதிதாளம்.

சபையோடுகேளுமையாயானசாற்றும் மொழிக்கிவிடை தாருமை
புர அனவெயோடுமதம்மகன்பெறியு விவகையென்று அயனை கடவுள்சா
டுன்னுதைப்பொடுமொழியை சபையோடுகேளு

பஞ்சயில்க்கணங்கள்நீமுனைசபாரிலவெகுசருமச்செய்கிறை
ந்தெஞ்சொல்லிதகருணைசேகன்மிசிறைத்த சிலே கோலரோ தேநுங்
கல்லர்மொழியை சபையோடுகேளு

அன் திருமதிபெயர்க்குதன்மி அணங்கச்சரிதைமுதலுயகிலன்
நுபுமபகாசெய்தலாற்புலகைமசெய்வதுன்று பாகும் ஒருமும்படி
தினாச்சொல்லி சபையோடுகேளு

இந்நகரத்தோர்மொழிகூடி தாங்கள்மொண்டிமுதில்இன்னதா
துகையொத்தென்று திருவளர்மன்மதன்சரிக்கநிலைவழி
புவி ஒப்புவிசெய்யபுத்தட்டோர்மொழிகூடி சகையிவர்களை

கடவுள் இன்னவனெனதன்புரியார் துலைகண்டுதொள்ளவும்பக்
தனறியார் படபடவெனப்போசிப் பதரிதே சகையினில் பங்குடன்தா
ங்கள்முன் பத்தியினாதார்சொல்லிச்சுப்பேயர்களை கெளுமைபா.

கோவித்தசாமிதான்புகளும் குணமொடுபாவின்மோதிகழும்மேவி
யசகையோரே விளங்கப்பணிந்துகின்று வேண்டினைன் ஆண்டுதொள்
வேதமே பிப்பன்சொல்லி சகையோர்களை கேளுமைபா ய் கச்சிற்று
மொழிக்கவிடைதாருமைபா

ல வணி-ஆதிதாளம்.

சகலநாடுபுகழ்சண்முககந்தர்திரை ஒன்றிவருகாமிகவுஞ்சிறந்ததா
கள்சமுத்தத்திலவனங்கியிப்போது யான்கேட்பதுபாது சகவதனில்லா
மதந்தாநெரிபலையெனுவது செய்பவந்தயெனமிது அமுடனேபா
டுகோர்களைப்பாரும் அன்பாயம் கியாயமுதிரண்டையுமே ஓதுகிகிரி
லாத இதைபெயர்நீர்க்குறும் கிசமிதென்றுவெரியாகவேதிறும்சகலரும்
புகழ்சண்முககந்தர்திரை

நைவநைவணவாதிதங்கள்பலுண்டு அனைக்கண்டுதானியோர்க
ள்சாங்கியங்கள்செய்யது நெறிக்கொண்டு இதுவேபுண்டு மெய்களியெ
னவேபலலோரும் அகத்தினின்றுபிந்தந்துவருவது நான்யுத்தில்நெ
ய்வமுண்டென்பேத்தேர்வதே அகத்தில் திரக்கமாருஞ்செந்தமிழ்வுள
ர்ஜெத்தில சகலரும்புகழ்சண்முககந்தர்திரை

சட்டம்நெறிமுறமைபுணையும் நிலைநெறித்தொடிகுற மாசொடிகு
துட்டக்கையுக்கும் அனைத்தும்புத்தும் தோமாரெனத்தொழுகு
ன திட்டமாவளர்ந்தோங்கியபூவில் செவ்வாய்திறந்தொரு கட்டின
பேயில அட்டிசெய்வாரிவர்கொருபுறமோயில் அற்புதமாகியதென் இந்
திபாவில் சகலரும்புகழ்சண்முககந்தர்திரை

புத்தகத்தொழிச்சுவிடும்புத்திப்புகழ்மென்தொழிந்திசுத்தென்கி
அன்புஞ்செய்ததான்செய்திசுது இயனுதாதுமென கோவித்தசாமிசொ

பொய்யேழும்துமனமதுகனிகூர்த வளக்ககீழ்பதன்வளியாக
இவ்வந்தமகவேசன்மலர்க்கேபார் ஏகாயிம்மது இவ்விம்து
கொய்க்கலகுத்தும் சண்முகக்காரதீர ஓசாவதிகார

லாவணி

லாவணி-ஆதிதாளம்.

பொய்பேசும்புலவாவாயைமூடு-மூடு-மூடு மூடு- புறட்டுக்கவிபை
விட்டுப்போடு-போடு போடு-போடு- மெய்ப்புகழ்சபைதனிலே- ஒடு-ஒ
டு-ஒடு-ஒடு- மேதினிலரியவாயாற்பாடு- பாடு-பாடு-பாடு- பொய்பேசும்
புலவாயை-மூடு-மூடு-மூடு-மூடு,

கள்ளுண்ட மதத்தால்வருங்கேடு-கேடு-கேடு-கேடு கட்டுக்கவிபே
கம்மாக்கைச்சூடு-சூடு-சூடு-சூடு-மல்லு யுத்தஞ்செய்வந்தால்ஜாடு- ஜா
டு-ஜாடு ஜாடு-மட்டிகட்குச்சொன்னால் வருங்கேடு-கேடு- கேடு - கேடு
பொய்பேசும்புலவாவாயைமூடு-மூடு மூடு மூடு

மதனதுபாதமதைச்சூடு-சூடு-சூடு-சூடுவழிசல்மார்க்க மிதுதோடு
தோடு-தோடு-தோடு-சதமென நம்புதோணாக்கூடு-கூடு-கூடு-கூடு-சற்
சனர்க்குமுன் கலைழ் போடு-போடு-போடு-போடு பொய்பேசும்புலவா
வாயை-மூடு-மூடு-மூடு-மூடு

அண்டம்சப்திக்குமது-கிடு-கிடு-கிடு-கிடு-ஜந்து மலராதேவர்கள்
நி-நி-நி நி-மீண்டலவிண்டலமதி-தடு தடு-தடு-தடு மகாக்கொடி
பின்பாதம்-அடு-அடு-அடு-அடு- பொய்பேசும்புலவாவாயை-மூடு-மூடு-
டு-மூடு

இதார்துவந்திடுமவாயை வேடு வேடு-வேடு-வேடு-எனுவதேபார்
க்கம்சரி ஒடு-ஒடு-ஒடு-ஒடு-கிறைந்த சபைதனிலே- நாடு-நாடு-நாடு-நாடு
நிளிக்கோலிந்தசாயிக்கீழி லீடு-லீடு-லீடு-லீடு- பொய்பேசும் புலவா
வாயைமூடு மூடு மூடு-புறட்டுக்கவிபைவிட்டுப்போடு-போடு-போடு
போடு

(*)

கேள்வி லாவணி ஆதிதாளம்.

பொதும்வாயைத்திந்தக்கேடு வெட்டிக்குது புத்தியில்லவல்லிம
நீத்படிக்குறுப்பிப்போது சதுசுந்தாநகைப்பில் பாவமுமெய்க்க

க்கசாஸ்திராடையிதயென்று பெடுத்துப்போடும்க்கப் பொக்
னுக்குப்பொருந்தப்பாருங்காண்தக்கபுத்தியிதயென்றுபெண்
ண்டு நீ நடக்க.

(உத்தார்) சங்கையிலுருடன்குடாதே
அவச்சாற்றும்மொழிகேட்டுதள்ள தே.

புங்கமுடைபுபெரியோர் உன் சேர்க்கையைத்தன்னாது புத்தியிற்
லாமல்கவிமெத்தப்படிக்குறையிப்போது . போது

அந்தரத்தால்கலைமே அந்தருடன் அடித்து அண்டி அண்டிப் பிர்ண்ட
மதாவேகுதித்து இந்தநிலைந்தசூபகனிக்குட்டங்குடிம்கைக்குறித்து
நேத்தியில்லாதகவிபாடிவேக்களேசிறித்து.

(உத்தார்) வாத்தியாரொன்றபேரு
வைத்துக்கொண்டுபென்னேரு.

போத்தியாவெதை புலவாசிறுத்தியிப்போது புத்தியில்லாகவிமெ
த்தப்படிக்குறையிப்போது

தீசிரிசுந்தபுலவோர்களை கேள்விகாடுனென்று சித்தம்னவத்தாச்சி
றியோன்விர்த்தைக்கேள் இன்றுமாரணுக்குத் தாய்தந்தையாருன்ன
பண்டு அவன்வளர்ந்ததெங்கே மனம்புரிந்ததெங்கே சொல்லண்டு

(உத்தார்) கோரமின்றியேசொற்கேளும்
கொடுக்குத்தித்துப்புனக்குளும்

பேராதே அவனிப்போயெங்கேயிருக்குறன்சொல்லீது புத்தியி
ல்லாமல்கவிமெத்தப்படிக்குறையிப்போது.

இதற்குபதில்சொல்லி எழுந்துசெல்லும் புளவியோ பதல்லில்லை
பென்றாஸ்டேப்பை எடுத்தக்கவறுபென்னேரே குத்தக்கவுழியினுள்ளே
யிக்கமுடியாதாரீரோகூறிவினா அவுடானம்அடையாடுன்னேரே

(உத்தார்) துதிக்கவாக்குக்கோனேசன்
கோவிந்தசாமியவந்தாசன்

பூகலம்வாக்குக்கெதிர் படிவாடியேபாது புத்தியில்லாமல் கவி
மெத்தப்படிக்குறையிப்போது . போது

மன்னம் தலாங்ங்ணம்

சுருதிநீலாணி துதிநீலம்.

தபுருணபெல்லம்மெப்பென்று பேசினோகறிதொடுத்தபு
லயே வெகுணக்கூட்டத்தில் மாரனெரியா துலைவினவினாசையறிவி
ப்பிரே.

இல்லவிடினோ உத்தந்தப்பிதுந்தை பெல்லம் பெந்தன்சையி
லெய்யியோகெகொடுத்த வெந்தனருருவடிபைத்தாழ்த்து னணங்கிமி
கயேத்திச் சொல்லிமுமதுமெய்த்து காலவாழமுட்களும் இர்த்ப
பேசுவாரோகெதுசினியைமயத்தவெய்தித்து கண்டபடிபாடி னுழன்ட
லாதோர்க்குழம்பா காரிமுஞ்சியில் துப்பாரோகுறித்து.

(உத்தார்) வல்லபயிலாபாட்டுபாட்டுத்.

வாய்வாண்டெதுதிப்பே ஓடாதே.

வெல்லத்திரையுன்னாருமோடோடோடெலித்து மனமொடி
யபெய்ணோவெகுணக்கூட்டத்திலுமாரனெரியா துலை வினவினாசை
யறிவிப்பிரே.

சங்கையிற் றிச்சுபையில் பங்கடப்பெவாருண்டோ சகையின்பொப்
பேசுதற்கு ணைமையோலே தப்பையடித்துத்தாளம்பேசும்படிபகரு
வார்தாணியில் கடுகென்னெண்ணிலே அங்கம்மேர்த்தும் மையப்பேச
பொங்கிச்சேரும்படிக்கி அஞ்சிப்பயந்து இர்த்தபுவிமேலே பேசுகண்
டபெவிபோல் எந்தனைக்கண்டு அஞ்சிஅறநூலது உமதுபெய்யாலே.

(உத்தார்) மங்கையர்கள்சிறிக்கதவிட்டி

வந்ததுபோதுமுங்கைகடைகட்டி.

வெங்கைகைத்தமென்று உவ்கன்குழல்கிறந்து வெடிக்கப்புவிசத்தி
டபெய்ணோவெகுணக்கூட்டத்தில் மாரனெரியா துலை வினவினாசை
யறிவிப்பிரே.

தேசத்தோர்கள் நகைக்கடோசித்துக்கலிகட்டி திரியதுனாலே
கிர்த்திவாராதேவாதிதேவாமுதலாம்மாரனெரித்தாய்செப்பிடினோ
உமக்கோரிணையேதே துசியாய்ப்போனவையிசென்று சொல்கின்ற
தேவதீபங்கள்உம்மவிடிகுப்பிரேகாதே தொந்தரவுக்கிடமாய் சந்ததாற
துமீமீங்கள்சொல்லுவதற்குமிடலைபார்ப்பாதே.

(உத்தர) பாசவாயைதிறந்துபாடாதே

பார்த்தவர்களைக்கின்றூருகாதே.

விசைமுறுக்கி மிகபோசிக்காமலே வந்தவிபரங்களை யெனக்குச சொல்வீரோ வெகுஜனக்கூட்டத்தில் மாரனெரியா நூலைவினவினிலைத யறிவிப்பீரோ.

மன்மதன் இன்னவனென்றறியாமலே நீங்கள் வாக்குவாதங்கள்செ ய்ப்புவிமேலே வந்ததுமேசரியோ புந்தியிலறியீரோ வல்லபனென்றிளா ணிக்காலே கன்மவிதிவசத்தால் அவனைமுதலெனவேகருதியிருப்பதுநீ ரோதாலே கவலைப்படாமலே கவனித்துநீரொனக்கு காட்டுவீர்நூலெடுத் துநாவாலே.

(உத்தர) நன்னயமாகவே நீமிகப்பாடு

நவில்லதில்லா விடிவெனநூநீரோடு

வில்மாரன்கதை சொல்லவல்லபன் நானென்று விளம்புங்கோவிந்த சாமிநாசனனேரோ வெகுஜனக்கூட்டத்தில் மாரனெரியா நூலைவினவினா லதையறிவிப்பீரோ.

—()—

தேள்வி லாவணி - ஆதிநாளம்.

மதனெரியலையெனகதைசொல்புலவா உந்தன்வாயையடக்கிமுடிஆ ந்தவழியிருந்தால் இந்தச்சபையோரறிமமறைப் பொருளையெடுத்துப்பா டி பண்டிகென்றல் தீதரினதொழில் விண்டுமுன் நடத்திவந்த பான்மை யையறியாது அந்தபஞ்சபாணன் மடிந்திட துஞ்சிடும்உயிர்களெனபகர்ந் துவந்தா யிப்போது விண்டுநன்மதனையே உண்டிசெய்தவற்குயெண்ணி மலர்க்கனைதப்பாது அந்தவிஷ்ணுவை அனந்தகாலம் நினைந்துத் தவஞ் செய்து மவுனந்திருக்கும்போது.

(க வி.) நித்தியமாய்விருமீடாய் நினைந்தபாம்பொருளாகி சத்தி மொடுசென்று இத்தலத்தி லெலைநினைந்து உத்தேச முணர்ந்தருள் வாய்.

(லாவணி) விண்டகண்டிகண்டுமுன்சினந்துகளிகூர்ந்து கன்னிஆ ய்ந்து அதமதனெரியலையெனகதைசொல்புலவா உந்தன்வாயை யடக்கி முடி.

நான் நடத்திய சாமத்தொழில் துரிதமாக ஒன்றளித்தருள்குலாயென்று அறியவிளம்ப அரசுளரித்தபோதிலும் மோனமும் அங்கன்வியமலன்வெகுண்டு யினமில்லாதெமைவினையாதிருமாலுக்கு இந்திரமாகவே தொண்டு செய்வதென்று அறியக்கடவுளென்று யின்று சாபமுடனேகுயென்று.

(க வி.) கீர்த்திருநெல்லைபாளையென்றும் பரமேஸ்வரிநெஞ்சம் மகிழ்ந்து பரவியும் சாபம்போலெனத் திருமால் மனங்கொந்து ஞானமும் என்னி மோனமாயின்று இருக்கவென்று அந்தமதனெரியலையெனகதை சொல்புலவா உந்தன்வாயையடக்கிமுடி.

மால்செய்திடும் தவத்தை சீலமுடனேசத்தி மதித்தவிடத்தில்போன்று உன்மனதின் கலையெனக்குறையெனமால் மனமகிழ்ந்து கோலகுமரனுக்குக் கொடுத்திடும் கொடுத்தாபம் குறைந்திடும்படி காய்ந்து கொடுமாமென அவனழிந்தபின்னருபியாக கொண்டிடும் போலென்று.

(க வி.) என்பதாய்வரங்குடுத்து யீஸ்பரியாள்சென்றபின்பு மன்மதன்பிறக்கும்படியாய் மனதின்வினைக்க அன்பு கோலமாக திருமால் மோகி மனதிலாகி அந்தமதனெரியலையெனகதை சொல்புலவா உந்தன்வாயையடக்கிமுடி.

அப்பதாக உந்தன்மார்புக்கவிதை அறிந்திருந்தேன் போட்டி அழகக் கடி அட்டிசெய்குறைய புஜபலத்தான்மையெனக்குகாட்டி டேப்புதுந்த னுமீதில் கயம்பு துறாஜர் ஜாதிவழிக்கும்படிக்கொட்டி ஜெகம்புகழ்ந்திடும் பாடும் கோவந்தசாமிதான் தினம்பணிகாமாட்டி.

(க வி.) வேதாசமசாஸ்திரவிதிகளைப்பார்க்காதவிண்ணே இச்சபையோர் அறியல்மொழிகொட்டா.

அட்டாமுடா எழுந்துபோடா அழியுங்கேடா அந்தமதனெரியலையெனகதை சொல்புலவா உந்தன்வாயையடக்கிமுடி.

கேள்வி-லாவணி ஆதிதரவும்.

சித்தசனேதோசி சிறப்பாக அவைதனிலேபேசி சினத்திலோடிவந்து தட்சணங்கையைவீசி அத்தனையேசி அறைந்தா லெனக்கொருணாசி அருமை ஆகமங்களையிங்கொடுத்துவாசி.

(உத்தரர்) புத்தியில்லா முடாபுலம்பாதேநீபோடா

சிக்கங்கங்கி அவைதனிலேபேசி சினத்திலோடிவந்து தட்சணங்கையைவீசி.

அங்கசன்பெரிதென்று லீங்கரனைமுன் துதித்துவின்று அமட்டுகொறு அதுவனையின்றவரிட்டுஞ்சென்று சங்கரனவர்பண்டுதர்க்கன்சொல்லேக்கேட்டுமடிந்தாரோயின்று.

(உத்தரர்) சங்கமாய்ச்சொல்லும்வேதம்

சபையுடையதாகாதம்.

சிக்காரமாகப்புகழ்த்துபேசி சினத்திலோடிவந்து தட்சணங்கையைவீசி.

பெரியோர்செய்தநூலை பேதிக்கஒண்ண தொருக்காலே பேயா பேதைபுத்திபடைத்தாயினிமேலே அறியாய்க்கவியாலே அந்தமாக அகற்றுகிறீர் யிவ்வேளை அகமகிழ்த்து அன்பாய்விருசெவியால்கேளே.

(உத்தரர்) கரியானையுரித்தகர்த்தன்புரமெரித்த

திரியம்பகனையிகழ்த்துபேசினத்திலோடிவந்து தட்சணங்கையைவீசி.

பின்னல்கோரட்டுசட்டம் பிரிவுதப்பிபேசினல்லரும் நஷ்டம்பின் புவரும்பிழையால் படுவீர்பெருங்கஷ்டம்கன்னிரரஜாத்திசட்டம் கட்டுந்துமொழிந்தால்பதஷ்டம் கவிதேவலிந்தசுமியடக்குவரவுன் கோஷ்டம்.

(உத்தரர்) பண்ணாதேயென்று அடித்து

பழிப்பாருன்னேப்பிடித்து

சின்னபின்னமாகச்செய்வார்தோசி சினத்திலோடிவந்து தட்சணங்கையைவீசி.

ஆதிதாஸவிறுயா-அரணைச்சிரிதென்றனியாயவார்,த்தைப்பேசி ஆனந்தம்பெரியோர்கள்நிரைந்தசபைதனில் அங்கசன்பெரிதென்றவீசி,கனகனவென்று தேப்பைலாசித்துகந்தியேபாடலாமோ கஞ்சாவெயியிலுல அஞ்சாமலேபொய்க்கவிவந்து சொல்லப்போமோ புனலாயெரியலையென்றால் பூர்வத்தில் புறட்டுமகையுண்டாமோ புத்திகெடத்தனமாய் புலவா கிண்குந்து புறாணம்பொய்க்கன்பதாமோ.

(உத்தரர்) மனதிலுணர்ந்துபாறாமல்வந்தாய்பெருங்கேடா

மகிழ்ச்சியாய்சொல்லவகைமனதிலுணர்ந்துபோடா

ஆதிலேகமாய்அரணைச்சிரிதென்றனியாயவார்,த்தைப்பேசி-ஆனந்தம்பெரியோர்கள்நிரைந்தசபைதனில் அங்கசன்பெரிதென்றவீசி.

மகனையின்றமாதாபிதாபேர் இன்னதென்றசபையில் சொல்லுமங்கைரதியாடாமாஹனுக்குமணஞ்செய்தனார்கண்டுபுல்லு இதமாயிருபெருங்கடி கனம்பொருந்தும் இசைந்தவிதத்தைவின்றாட இதைபறிந்து சொல்லாமல் இச்சபையைவிட்டுஎழுந்துவுன்மனக்கிசெல்லு.

(உத்தரர்) பதபதைத்து ஓடாமல் நின்றயென்னேறாய்

பண்டுபெரியோர்மொழியைப்பிசுகாமல்பதில்மொழிகூறாய்.

ஆனலாய்ததிக்கவிலையென்று சொல்லவனியாயவார்,த்தைப்பேசி-ஆனந்தம்பெரியோர்கள்நிரைந்தசபைதனில் அங்கசன் பெரிதென்றுவீசி.

(ஆடாக்கவிறுயா)

பஞ்சபாணன்ரணியக்கூடிவெகு நாளாய்ப்புத்திரபாக்கியமில்லாம விருந்த பாணையறிந்தேயிப்பேருகழியாறாய்த் தொல்வாய்பெனக்குப்பெருந்த தஞ்சம்தஞ்சமென்று எத்தனாருபாதத்தில் சரணம்செய்தால்அறிந்து சதூர்மறைபுறாணம்விதிப்படிஉமக்கு தந்தவுறைப்பாதிருந்த.

(உத்தரர்) நஞ்சையுண்டவரையிழுவாய்ப்பாடாதே

காயைப்போலேகுலைத்துநவினமாக ஓடாதே

அஞ்சாமல்பொய்க்கவிகடழுவந்து அனியாயவார்,த்தைப்பேசி-ஆனந்தம்பெரியோர்கள்நிரைந்தசபைதனில் அங்கசன்பெரிதென்றவீசி.

யெழுகம்பறாசம்மோனையில்தகவியை யெண்ணிடத்தில்பாடியே ய்த்தப்போடலாமென்ற யெண்ணமிங்குவிட்டுத் தன்மனத்தையுடைய சமுசாரமிருக்குமிடத்தையாராய்ந்து தன்சொன்னதேடி உன்சமதி காவிகளெல்லாம் அவளுக்குமுன்புலம்பினால் காங்குங்கத்தெய்வம் நாம்.

(உத்தர) திமிரூல்சாஸ்திர விதியைத்தள்ளினால் எவ்விதந்தகோ விர்தகாமிகவியால் குத்துவேன்தாழி.

அமுர்தமுண்டியிசனை அற்பமாகவெண்ணி அனியாயகார்த்தை பேசி—அனந்தம்பெரியோர்கள் நிறைந்தசபைதனிலே அங்குசன்பெரி தென்றுவீசி. (அடக்கவிரையர்)

—[]—

தடாக்கா-கேள்வி எவணி-அதிகாரம்.

யேண்டாகம்மாதுள்கிராய்முடா யெழுகம்பறாச மோனையுடன்பா ட்டா பெத்தன்கேள்விக்கிஜவாப்பொல்லத்தெரியாவிட்டால் யெழுத்துச பைக்குப்பின்னால் செல்வாயோடா அசைச்சுணக்குகள் இன்னதென் னு அறிந்துசொல்லுவாய் பெந்தன்முன்னேறின்று அகட்டியெத்திப்போ கலாமென்று யிந்தச்சபையில் அகத்தைப்படைக்காதே மூடாகீ சென் னு இசையிலலாகவிகள்பாடாதே மூடா யெழுகம்பறாசமோனையுடன்பா ட்டா.

தழையடிதுடைகணக்குச்சரியா தருவாயோடாமதுகுடிவெறியாத தலைத்தனமாக சபைதனிலேவந்து தர்க்கம்பேசாதா நல்லழிதெரியா பிழையிலலாமல் பாவினங்குறியாபிரித்தும் பதவுடமில்லாமல்நெறியா உந்தன் பிதத்தெல்லாம் இன்றைக்கிபார்த்துவிகிடுகிறேன் பின்புலருக் குறைக் கண்டறியா இழைத்தகலவிக்கடலென்றறியாமூடா யெழுகம்ப றாச மோனையுடன்பாட்டா.

கவிகள்செய்தால்முன்னாலவைகள்சொல்லு கனத்தசபையோர்க்கு முன்கண்டிபுல்லு கவனமாகவேசொல்லத் தெரியாவிட்டால் கசடா உ டைப்பார்கோட்டால் உன்பல்லைசெவியாரப்பாட்டைப் படாதேசொல் லு செம்மையாகதுலாறாய்த்தகல்லு செப்புங்கவிகளெல்லாம் ஒப்பார் பெரியோர்முன் செய்தவழிவிட்டிசெய்யாதேமல்லுஎவ்வெந்தன்ருருவை வெல்லாமூடா யெழுகம்பறாசமோனையுடன் பாட்டா.

புலப்பலகைகளைப்பாடி பண்பில்லா லாவணிகளைப்பாடி பதங்
கிணுவுள்ளியேயர் பாட்டியாக்பயலே அடிப்பேன்யதுங்காதேடா நீ
யேயடி தஞ்சைக்கிணுவித்தகாமிதான்நாடி சரணம்செய்வாயோடாநீயோ
டி சக்திமகாபுருஷ னுல்களை உமக்குச் சரங்கோடாங்கமாய்ச்சொல்லா
வர்தேடியென்செய்வேனென்று பேங்காதேமுடா யெழுதம் பாதுகாமோ
னையுடன்பாட்டா.

—[]—

உடக்காலாவணி.

புலபலகைகளைப்பாடி பதரிசொல்லுவதுண்டோபேடி நலமில்ல
ழிதனைத்தேடி நமதுறைக்க லாமோரீக முஜுமதில் வீடஅவன்யெதிர்
த்துதனலாயெரிந்தானென்று மிதித்துதிடமுடன் அரனிடம்யெதிர்
கதிங்களுகுடையோன்மலர்நாணுந்தொடுத்து வனாயுதம்உண்டோரீநில்
லு வாய்திறவாதே பின்செல்லு.

அ - டாமதன்கதைமெய்யெய் அனலா னுலிகதை பொய்பொய்நட
டபெரியோர் பணிசெய்செய்.

நன்மார்க்கமதிம்மனம்வைவை புலபலகைகளைப்பாடி பதரிசொல்லு
வதுண்டோபேடி.

கேள்வி லாவணி.

கன்னபின்னாவென்று சபைத்திலவந்து பலகதைசொல்லும் புல
வரோ காமன்னரியலையென்று உமதடைய க்ருத்தையும்விடுவீரே.

(கன்னபின்னாவென்று)

அண்ணல் அரன்வழிகண்ணல்அவனெரிந்த ஆகமங்களுமிருக்கஅ
தனை ஆரூயாமலே விதைவில்லாபொய்கள்பேசி அவையில்லந்தாயேபெ
ருக்க.

(கன்னபின்னாவென்று)

ஆதிபரமசிவம்அல்லஅதனை முத்தலாகமென்மேலேபேசி அய்யோ
வந்தாயேயிந்த பொய்துள்ளிருந்தாவீந் அவையில் யெடுத்துவாசி

(கன்னபின்னாவென்று)

ஓவியெரிந்தபொய்மாரனெரிந்ததுமெய் ஒதியநூலேக்காட்டி ஓ
கினை அதல்லாவிடிவ் னாகாய்சிறந்தகல்ல ஒழுங்கல்ல உங்கன்பாட்டி.

(கன்னபின்னாவென்று)

நல்லபுத்தியுமக்கு வாறுதிருப்ப தென்னக்கிழங்குலகம், பிறநா
னவிக முறைத்தேன் வினாகவாண்டிபெரி நல்லபுத்தியுமக்குலகம்
(கன்னபின்னவென்று)

பெய்யோ பெய்யோவெல்லும் தய்யோ இதைரிபாம்பிங்குலகம்
லிலையே பேருஞ்சபையைவிட்டுபோ தம் உய்யுத்தியுமக்குலகம்
லிலையே
(கன்னபின்னவென்று)

உன்னி உன்னிஎன்னிடம் கொன்னிசெய்தா லும் ஆய்லோஉந்தி
கட்சியேதோர்ச்சும் ஒதாமல்சிலகவிடாறுபணங்கள்செய்வந்தாயேபெ
ருக்க
(கன்னபின்னவென்று)

மானிலம்புகழ்தஞ்சைகோவிற்குசாமிதாசன்வழுத்தாந் சொல்லைக்
கேட்டு வாடிச்சிலர்கள்பயந்தோடிப்போனாக வாந்தமார்க்குந்கிரிந்துக்
கேட்டு
(கன்னபின்னவென்று)

கேள்வி லாவணி-ஆதிதாளம்

சகலருமரியனன்கேழ்விக்கேட்டுமேன் சாக்கிரதையாகவேறே சம
த்துடன்சாத்துவாய்புலவோரோ.

பகலவனொளியினால் இருளாநடுங்கிபயந்துசொல்லுமிடத்தே பக
ர்த்துசொல்லுவாயிச்சபையிடத்தே.

ஆளிஆதிலேகொண்டிதேவர்கள்கடி அமுர்தங்கடைந்தமத்தை அ
ன்புடன்யாள்பெடுத்தார் கயத்தைப்பிடித்தே.

(உத்தார்) கயத்தின்பேரேசொல்லுவாய்நேரோடிவோரோ
சகலருமரியனன்கேள்விகேட்டுமேன்.

ஆதிலின்சத்தியை இடதுபாகத்திலிவைத்த ஆதமங்களைச்சொல்
லு அன்றுமுப்பறம்யெரித்ததைக்கண்டுவெல்லு சோதிநிலவுதன்னில்
ஆயக்களங்கத்தைதெரியச் சபையில்புல்லு ஜெகமெல்லா ம்ளினங்கும் கு
ரியன்பல்லு

(உத்தார்) உண்டயகோபம் கொண்டிமே சாபங்குடித்தார்மேம்—ச
கலருமரியனன்கேள்விகேட்டுமேன்.

ஆமைத்தோணகலங்கநாடி உமைமெடிவாதாடி அம்பலத்திலு
கண்டு ஆதிலின் தான்பம்பறம்போற்குமுன்று செவ்வையாகவேபார்த
துச்சேர்த்து திடமுடனேபண்டு இருபையுடன் ஆமைவாகப்பண்.

ம (உத்தர): வடுவெடுத்த கடலில்படுத்து சொல்லுவாய்விரித்து-
சுன்னுமரியனுன் கேள்விகேட்டுநேன்.

கங்கைகுலத்துதித்த பெங்காநகோவிர்தசாமிகவியோகன் கடல்கு
ந்புவிபெயர்ந்துதிக்கும்பாகன் வாதிகள் கண்மிறுதனெரியலையென்றுவந்து
சொன்னுங்கண்டு அவனையுமவாயக்கிளிப்பார்கண்டு.

(உத்தர) சொல்லாதேசாக்கு அறுப்பார்நாக்குகல்கியையிறக்கு-
சுன்னுமரியனுன் கேள்விகேட்டுநேன்.

—(1)—

கேள்வி லாவணி.

அரணையல்லாமல் அருந்துதியைப்பெரிதாய் அஞ்சாமல்சொல்லிவ
வந்தாய்யேலவா அவளுடன்பஞ்சு கர்த்தாக்களைப்படைத்ததை அறிந்
துபாறாமல்வந்தாய்யேலவா மூவரும்ஒருருபமாகியேவந்து மூவராட்சுதர்
களைஜெயித்தாநீ முன்புஆயிரத்தெட்டண்டபிண்ட மூற்கதைமுன்புசி
னமாய்ப்பிடித்துக்கிழித்தாரோ பாலமார்க்கண்டனுக்குள்ளும் பதினாறு
ய்த்தந்து பார்க்கிரமசூத்தனேஉதைத்தாரோ பதறாமற்பாலகன்சொல்லு
ங்கவியைக்கேட்டு பத்தியாய்ப்பணிந்து ரீசொல்வினோ ஆவலாய்மதுக்க
னோஉண்கின்றபடியால் அவன்பெரிதென்றாய்நீயலவா அவளுடன் பஞ்ச
கர்த்தாக்களைப்படைத்ததை. (அரணே)

சிரித்துப்புறமெரித்தகில்லைநடேசர் தம்மைசிறிதென்று சொல்லி
யேகத்தாடுகிறாய் சிசுபாலகனந்தவச்சிரநிறுபங்னை சிதைத்தறியாம
லேவாடுகிறாய் தேவர்கள்சூடி அமுர்தங்கடைந்து ஆலகாலவிஷத்தைபு
ண்டு களித்தாரோ தென்றல்ரதத்தோனே பண்டுமேருமலையில்செந்தண
ல் நெத்திக்கண்ணு லெரித்தாரோ, அமுதண்டோனாத் தள்ளி அருந்து
தியைப் பெரிதாய் அஞ்சாமல் சொல்லிவந்தாய் நீயலவா அவளுடன் ப
ஞ்சுகர்த்தாக்களைப் படைத்ததை. (அரணே)

யெமுகம்பறாசமோனை இன்னதென்றறியாமல் எதிர்த்துப்பாடவந்
தாய் டேட்ப்பைவாட்டி, எந்தனிடத்திலுந்தன் கவியைநாட்டி ஏமாத்த
லாடுமென்று துந்தனமீட்டி, திரிநுல்பறவைகொக்குமயிறைப்பிடிக்கிலை
த்து சிறந்தசபையில் விருதென்றுநாட்டி, சிருங்கவிக்கிப்பிசாசைமீற ஒ
ட்டாமலெந்தன் சிறந்ததுருவென் சருதாநாட்டி, அரிக்கிரிமதேவர்கள்
பிடித்தும் அரணைச்சிரிதென்றாய் நீயலவா அவளுடன்பஞ்சுகர்த்தாக்க
ளைப்படைத்ததை. (அரணே)

17

கி.ன் ம த ல ா வு ணி.

கவிராயநென்றுயிர்த கனத்தசபையில்வந்து கட்டியில்லாமல்சொ
ன்னால் செவியூரிப்பார். கடுகடுத்துயிப்போகலஞ் செய்யுயேயானுங்
கனத்தசபையோருண்ணைக் கட்டியடிப்பார், புதியில்மந்திரங்கட்கு பெரி
யோர்பஞ்சாட்சரத்தைப்புதழ்த்திவசிவாடுவென்றுதரிப்பார் பூகலமெ
வ்ருங் கவிசிவகமென்றுபேர் பெத்தபுண்ணியன்கோவிர்தசாமி புதழ்ந்
ததைப்பார், அமுதண்டோனாததள்ளி அருந்ததியைப்பெரிதாய் அ
ஞ்சாமல்சொல்லிவந்தாய் நீபலவர அவருடன்பஞ்சகர்த்தாக்களேபடை
ததை.

சிக் காரம் - லாவணி.

நில்லுநில்லடி அன்னடைக்காரி - உன்மீதில்மையல்மீரி- எந்தன்
தலைக்கேறி-உந்தனிடம்வந்தேன்மீறி. (கில்லு)

தலையில்சடைநாகம் சடைகுச்சிகட்டி - தாளப்பூகொண்டாபட்டி
பதக்கம்வாகுகட்டி கொங்குதே உன்நெத்திலுட்டி (கில்லு)

நெத்திபட்டம் ரொத்தினவோலைஊட்டி - புருவத்தில் மைதிட்டி,
வேலின்கண்ணைக்காட்டி. பெங்கேபோராய்நீசீமாட்டி (கில்லு)

மூக்கில்மூக்குத்திமின்னுதடிமாதே-பேசர்புலாக்குமீதே- வைரம்
தத்துகோதே-பெங்கேபோராய்நீயிப்போதே (கில்லு)

காதில்ஊழியிக்கிலோலே க்ரு-குருநெய்குடக்கு-அன்னகொப்பு
ஜோக்கு-சந்திரமுருகுநெய்குதாக்கு. (கில்லு)

களுத்தில்கண்டசரம்முத்துமாலை கோதும்பைசாமவேலை - சாடு
மாமேலே பிரளுதேநாகம்போலே (கில்லு)

மகாக்கடிகைபோடுகிள்ளட்டி-சந்திரஜாய்மாட்டி- சாந்தின்காரை
பூட்டி-பெங்கேபோராய்நீகண்ணாட்டி (கில்லு)

மார்பில்கார்ச்சுப்பிரவுக்கவிளங்கி-அதிண்மேல்நெத்தவங்கி-தை
விற்குஞ்சம்தொங்கிகடகம்உந்தன்மேல்துலங்கி (கில்லு)

கையில் கங்கணம்ஜோடோ-பாசபந்து - பாட்டில்வேலையுயர்ந்து-ப
வளங்கள்சிறந்து-இருக்குதேஉன்கைநினாந்து (கில்லு)

ஐந்துவிநிலநெத்தனமோதிரம்மாதே-அழிவெழிபுக்கோதே-அ
ழகாயிப்போதே-ஜோலிக்குதேஉன்விடம்மீதே (கில்லு)

இனையின்பின்னுதேயின்னல்கொடியேலே - மத்தாப்புசேலேமே
 லே-ஒடயான்மீர்தன்தீதாலேசெய்திருக்கிராவேலே (கீல்லு)

காவில்பாடதம்பாதலாந்தண்டை-கொலுசுவேலேகன்றே-கோதும்
 பையிலேசொண்டே-பெய்க்கேபோரூய்நீஇனிசென்றே (கீல்லு)

கஞ்சைகோவிச்சாமிசெய்தபாட்டு-அனுதினமுங்கேட்டுகொண்
 டாடிதுகேவட்டு-கலந்திருந்தார்துயர்போட்டு (கீல்லு)

சிக் காரம் - லாவணி.

மாளேமாரணத்தேதடி-மருகஅழைத்துவாடி-மாதே

கோதே-இப்போதே-பையல்மீறுதே மாளே

வாளேஞ்சபைக்குமேயி-வருகிறேனென்றடிவி- வஞ்சமாகவேபா
 விவாறுதிருந்தாலாவி-வைப்பேனாயினி-இப்புவிதனி - செப்பினேன்க
 ண்மணி-வஞ்சியேநீசென்று-கொஞ்சுமநாதனைக்கண்டு- அஞ்சிவாடுறே
 நென்று சஞ்சலமுறைக்கன்று மாளே

காமலாகிறிமீறி-கண்ணைதலைக்கேறி-கண்கள்சுழன்றுசிறி- தளையா
 ய்வருகுதேநாரி, காகினியோர்பெண்ணே-தேசியன்றெவ்வே-ஏசுவாத
 ற்ஞமுன்னே-கன்னல்லில்மதன்றானே- இன்னம்வரக்காண்கே- என்ன
 செய்வென்மாளே-மன்னனைப்பிரிந்தேனே மாளே

பத்தாபெண்பிரிந்து-பஞ்சபாண்கொசுரிந்து-பாங்கியேஅமர்புரி
 ந்து-பாமன்கண்ணாலைரித்து, பார்தனில்விடுத்து- மாதசொல்கடுத்து-
 ஞ்நகரென்னைக்கெடுத்து பங்கம்ஆனேனேஓது-அங்கந்தணலாகுது- து
 ல்கவழிசொருது மங்கையேநீஇப்போது மாளே

தஞ்சைநகர்கோவிந்தசாமிதவிக்குகந்த- சையிலவாடிநீ இத்தனா
 ணத்திலோடியே-அந்தச்சங்கீதத்தனையேத்தி- ரங்கைமலர்சாத்தி- அங்க
 ணைப்போற்றி, சந்திரக்குடையோனைநாடி- எந்தன்துயர்கொல்லவோடி
 அந்தாச்சருக்குசேடி-செத்தமிழ்வாணிபாடி மாளே

உன்னைக்கண்டுமைபலாளேன் பெதுகத்தமோடிமனமுருந்துக் கூ
 டிஒருமுத்தம்நருவாபென்னைநாடி-கன்னல்மாளகணையோலே- பொருக்
 கேன்காமவாணை, எளிற்கஞ்சமலர்வதனஅஞ்சுகமேதடைசெய்வாதே-

நன்னயம் மிசுஒளிற் பெண்ணாசே. நீயுமிப்போதே நன்றாய் நகைத்து சுத
ந் தருவார் தைதெசொல்லுநீ தப்பாதே,

உத்தார் அன்னையுடையபெண்ணே
மின்னையுடையகண்ணே,

உன்னிதமாய் மஞ்சரி திலேறிவினாயாடி - மனமுருந்துக்கூடி - ஒரு
முத்தம் தருவாய் பெண்ணாடி. உன்ன

இந்தவேளை தையுபிரிந்துச் சேரடிமடமானே யேதேது அரைநிமி
ஷத்தாளுவேனோ யினிரானே, சந்ததமுன்னினுமன் துணல்வாகுருப்
பானே, இந்தசமையமறிந்து யெந்தன்வார்த்தைக் கிணங்காததுமானே.

உத்தார். கந்தமலர் குழல்மாதே
பந்துஸ்வையுடையகோதே.

உந்தன்பாதமலர்க்ருச் சரணமசெய்தேன் ஒருகோடி-மனமுகந்து
க்கூடி ஒருமுத்தம் தருவாய் பெண்ணாடி. கந்தம

நிலலுநிலலுக்கண்ணைக்காட்டியெங்கே சென்றுபோறாய்-அரைநி
மிஷம் உன்னைவிட்டுப்பிரியேன்மனமிரங்கிச் சேராய், பல்வினொளியை
க்கண்டு பதைக்குதென்னுயிரைக்காறாய், உந்தன்பவள அதாயெனக்கி
சைந்து இன்பரசத்தாறாய். கந்தமல

உத்தார். சொல்லுமுத்தன் குழல்க்கிடோ
வில்லுபுருவத்துக்குகோடோ,

உல்லாசமாய் இந்தநிலவிற்புணர்ந்து சுதந்தாடி-மனமுகந்துக்கூடி -
ஒருமுத்தம் தருவாய் பெண்ணாடி. சொல்

யெங்கிருந்த இவ்ருவந்தீர்க்கை எரிந்திராநாடோ அங்குவெய்க்கிற
ந்தயிர்க்கிறுணி தானமுருக்கிடோ பொங்குந்நன் முறதுந்நன்
உங்கந்நிடோ. அந்தபேரதனமைத்தபெண்களுருப்புநிறை
காட்டோ.

உத்தார். பங்குமில்லாததெனமணியே
தங்கவொளிற்கிறந்நவணியே.

ஒங்குர்புகழ்கோவித்தசாமிகவிதை நீங்கள் பாடி - மனமுருந்துக்கூ
டி ஒருமுத்தம் தருவாய் பெண்ணாடி. பங்குமில்

சிங்காரம்-லாவணி.

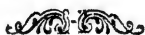
என்னகாலம் பிரிய-என்னகாலம்.

அன்னகடையுடைய பெண்ணெழுதியே அமரர்கள்வரும்படிதின
ந்தினந்ததியே, உன்னவிடுத்துயான் போவகவிகியே, உறுகுதுருகு
தென்னுசெய்துவினந்தியே, என்னகாலம்

அம்புவிமுகமொடு மின்னலின்இடையுந், ஆனாயுங்கிருபையால்
பார்க்கின்றவழியும், செம்பவளநிகருகளொடு இனியும், சேருவனோவெ
ன்றதிபங்குதேன்மதியும். என்ன

சந்திரமான உன்னிதழ்களைக்கடித்து செஞ்சுடன் பஞ்சனைமெத்
தைமெல்படுத்து, தந்திரமாய்க்கும்பஸ்தனங்களைப்பிடித்து சாசஉல்லா
சஞ்செய்து உன்னையானவிடுத்து. என்னகால

மாரேனதேனை மயிலெருயிலே மயங்குதேனமன்னு செய்துவ
ல்லுநிலே, வானோர்புழந்திடுந் தஞ்சையிற்குயிலேவளருங் கோவிந்த
சாமி சலிக்கலின்மையிலே. என்னகா

சிங்காரம்-லாவணி.

மங்கையேமோகனமானே இங்கிந்தமாய்மெய்க்கேபாராய் வா- ம
லைவனங்களைச்சுற்றிப் பார்ப்போம்வாவா செண்பகம்மருவியிருவாட்சி
பின்னையொண்ணை பார்ப்போம்வாவா, சிறுமல்லிகைமுல்லையும் பார்ப்
போம்வாவா, இன்பமாய்மனோஞ்சித பாரிசாதபுஷ்பம் பார்ப்போம்வா

உத்தார், கொக்கிறகுமந்தாரைபச்சைசேனசமே

மறிக்கொழுந்துமல்லிகைபுஷ்பம்வாசமே.

எகபிறமானபூவு மாதனைரோஜரவும் பார்ப்போம்வாவா-மலைவன
ங்களைச்சுற்றிப்பார்ப்போம்வாவா, கொக்கிறகு

ரஞ்சிதஅனாஸபழம் மங்கையேபோய்தின்னுபார்ப்போம் வா-
வா-தின்போம்நல்லகவுலாப் பழத்தைவாவா நல்லகொடியிந்திரிக்கை
பெண்ணையோய்தின்னுபார்ப்போம்வாவாசல்லபகடையுடையபெண்
னையாவா, கொக்கிற

(உத்தார்.) எ லுமிச்சம்பழமும்கைக்கியோகியமே
இன்பமானமலைச்சுருப்புநேசமே.

ரஞ்சிதக்குழஞ்சிரும் சித்தாப்பழம் தின்னுபார்ப்போம் வர்வர்
மலைவனங்களைச்சுற்றிப்பார்ப்போம்வாவா மங்கையே

அண்டரண்டபட்சிபுற அழூர்தபட்சியும்பார்ப்போம் வாவா
ஈசையாளிபட்சிதன்னைபார்ப்போம்வாவா மங்கையே

அகண்டப்பயிரியென்னும் சக்கரவாளபட்சிபார்ப்போம் வாவா
அன்பாய்லிலைசெய்யும்பட்சிபார்ப்போம்வாவா மங்கையே

உத்தார். காவில்பஞ்சவர்ண இன்பந்தாரூமே
பலவிதமாய்க்ஞாயில்களும்கூவுமே.

வஞ்சியோமாங்கலைகள் கொஞ்சினையாட்டைப்பார்ப்போம்வாவா
மலைவனங்களைச்சுற்றிப்பார்ப்போம்வாவா மங்கையே

வேதகுநூர்தபெரியோர்கேபோதனைப்பார்ப்போம் வாவா
தவஞானிமுனிவரைப்பார்ப்போம்வாவா மங்கையே

வேதரிஷிபிர்மரிஷிசப்சரிஷிகளைப்பார்ப்போம் வாவா
பாதம்சேர்வைசெய்துநாம்போவோம் வாவா மங்கையே

உத்தார். சிவன்தவம்செய்துநர்மேருலவில்லெவிலே
தேன்மொழியேமலரம்பைநாந்தொடுகுவேன்

மன்னுசிவன்மேல்பாணம்தன்னைத்தொடரேதகம்மா வாவா
மலைவனங்களைச்சுற்றிப்பார்ப்போம்வாவா மங்கையே

—()—

சுக்காரம்-லாவணி.

மன்னுமெனைப்பிரிந்தாயோடெனதுதந்தை
கண்ணுலெரிந்திறந்தாயோ.

பொன்னுமேனியெரிந்தசாம்பலைக்கண்டு மென்னுவிநிதம்மை
முன்னுளிலைதவந்திலெய்னானுகுறைசெய்தேனே இன்னுள் உனைப்பி
ரிந்து இன்னம் இருக்குநேனே மன்னுமெனைப்பிரிந்தாயோ

ஆண்டவனார்பெற்றமதனையானும் உனைவேண்டிமித்ததவம் புரிந்
தேன்மீண்டசர்ப்புஆபாணம்பூண்டசிவனிடம்வந்து மாண்டதும்தனை
யதிகே பாண்டுரெங்கன் அருளிதோ மன்னுமெனைப்பிரிந்தாயோ

பின்னையெழுத்தும் தெரியாதோயிசன், தவத்தில் கொள்ளிவிள்ளும்வி
ளாதோ தென்றாகவினோவிந்தசாமி உள்ளமும் உருகிப்பாடவள்ளல்
அருளாலேயெய்தன் உள்ளமும் உருகிப்பாட மன்னுமெனப்பிரிந்தா
கொளிகோவிந்தசாமி உபாத்தியாயர் கவிமுற்றிற்று.

—(1)—

சீ. கடைக்கலேனும்பாம்பொருளே எளிபனாந்தானே - கடைக்கண்தி
ந்தவாராசீமனே - தேவா - ஆரவாரமுடனவந்தபெதிரிகளையோட்டி - அப
செய்யம் - அனாதர்களுக்குக்காட்டி - விசுவாகலேயெனக்குநல்லநிலைவப்பூட்டி -
வினவம்படியேயருள்முட்டி.

உத்தரர். நீரணிக்தோயினகருபைசெய்வாய்
கித்தியானந்தனையருள்பெய்வாய்

தாரணகாரியாநியும்பாபெனாக்கோமாளே
கடைக்கண்திறந்துபார்சீமானே.

உ. உந்தெற்றிக்கண்ணிலேயெள்ளிபலையென்று - உகந்துசொல்
வலையோனாயின்று - முத்தாழலிதையுணைத்தகாக்கொடுநீவென்றுமுறை
யிடுகிறார்கள் இப்போதின்று.

உத்தரர். தந்தசொற்களைவாங்கி
சண்டாளுளத்துரவுகீங்கி.

கந்தமெந்தனிடம்வந்து அடர்ந்துயிருப்போனே
கடைக்கண்திறந்துபார்சீமானே.

க. உத்ப்பைபக்கினித்தவர்கண்டலையில்மாட்டினாடிக்க - தபவுபுரிய
ண்ணமும்முடிக்க ஒப்புலநுவரில்லையென்று அண்டங்களும்வெடிக்கஉ
ளையாடுகிறார்வார்த்தைதுடிக்க -

உத்தரர். முப்புரம்பண்டெறித்ததேவா
முடர்க்கெதிரேநீவாவா

தற்பெனையெந்தனுக்குக்காட்டுண்ணருள்வேனே
கடைக்கண்திறந்துபார்சீமானே.

ச. உம்மைமன்னுமார்பைபெரிதாகமெண்ணி உளையாடுகிறார்வார்
த்தைகண்ணி - இம்மைமறுமையிலே இவர்க்குத்தரித்தாங்கன்பண்ணி -
யிடுகிறதவனையுண்ணி.

உத்தரர். நன்மைமெனக்குமிக்காங்கி
காலிலம்புகமும்தஞ்சையேட்டு

கம்போலேகவிபொழியுங்கோவிரந்தசாமிதாசனையுணை
கடைக்கண்டிறந்தபாரசீமாவே.

—(1)—

பந்தவின்கிங்காரம்பாரும்பாரும் யென்னலேவலை-பறக்குதே மகா
மீனலுய்யாரமாய்ப்பந்தல்மேலே கந்தமாய்வாழைநீதாரணம் குலைகள்
ட்டியிருக்கு-கமழ்தேனல்லுநுப்புஷ்பசாம் தொடுத்ததென்னுருக்கு அ
ந்தமாய்ஜாலர்கள் நிஜாள்வரிசையாடசிறக்க-அதினமேலே ஜோடிஜோ
டியாய் சிட்டுகள்பறக்க.

உத்தார். ஜர்ஜலஜல்லைமேலே
ஜர்ச்சாமுகப்புதங்கத்தாலே

விந்தையாய்ப்பந்தலுள்பிரகாசஜால்வேலை
மறக்குதேமகாமீனலுய்யாரமாய்ப்பந்தல்மேலே

உ. மாகதப்பவளபோதிவைகருளொளிகாட்டி-வளையாய்ச் சந்திரகா
ந்திரட்டங்கள்பூட்டி-திரமிகுசரிகைஜாலர்கள் தங்கக்கல்ட்பட்டிதுடமா
னகுஞ்சம்படுதா அங்கங்கேயோட்டி-தறைபுகழ்திராணைகுளவுகள் சன்
னல்புரமாதம் ஜகைஜகையாக ஒட்டியிருக்குதுபார்வசேடம்.

உத்தார். அண்டர்ஸ்மல்லர்கள்சிறியர்கள்மேலே
மண்டபங்கலைநவாவே

அஞ்சகப்பஞ்சவர்னஸ்வர்யென்னவெருவேலை
பறக்குதேமகாமீனலுய்யாரமாய்ப்பந்தல்மேலே

உ. மம்மல்லாவிட்மெலர்மேல்விநிததுச்சதார்ப்பலகை-மலர்ச்செண்
டுகிடயதமயக்குதேபன்னீர்ச்செம்பு உலகைசுர்காடிக்குடுதலக்கா
ற்சரலாக்கை-தனிபெஞ்சிவரிசையாற்காலிகமிச்சியென்னஜோக்
ன்னக்குட்டிபெண்ணைக்கண்ணைக்காட்டிநஞ்சிட்டுவூட.

உத்தார்-சந்திரகாமானந்தமேலே
வந்தவர்களைநோநந்தாலே

விந்தையாய்ப்பந்தலுள்பிரகாசஜால்வேலை
பறக்குதேமகாமீனலுய்யாரமாய்ப்பந்தல்மேலே

ச. பஞ்சமெட்சணவிதவஜனர்கள் கொண்டாட்பேலபலேசவாசென்
லுப்பாடிகளிலின்பாட அஞ்சாமல்வருண்டேப்பூமிதினிலீபரி அலக்கா

மாசுவாலசுப்பிரமணியர்திருச்சுரி நெஞ்சார் துசொல்லும்பிரசங்கமதூ
கல்கண்டு-அவர்கேசர்பாமேலாவணியாக்கரும்புதுண்டு

உத்தார், ஐயாஐயா அமுர்தமொளியபாட்டு

மெய்யாமெய்யாசகலர்களுக்கேட்டு.

எத்தன்மேல்தயவுசெய்துபாரும்பாரும்மெய்யவேலை

பறக்குதேமகரமீன்தய்யாசமாய்ப்பந்தல்மேலே

க. மாபுலவர்கீள்கீர்கேட்டேள்விக்கியிப்போது-மறுமொழிசொல்
வதுமறைவழிபதுதப்பாது-சிறுபாலனமார்த்தண்டன்மீதிலேமன் சி
றிசெவ்வகைசெய்யும்போது எருமைக்கிடாவும்திலேறி-வரும்போது அ
ப்பாலகனும்அவனைத்தூறி-வாதாமும்போதுபூசைசெய்தவின்காதாமறி.

உத்தார், பெருங்கோபங்கொண்டீசன்தனதுகாலையே

பிறக்கவுதைத்தீர்த்தக் காலன்றையுமுபுவிமீடலே

மாண்டசைந்தவன்சுடந்ததுண்மையிப்போது

மறுமொழிசொல்வதுமறைவழிபதுதப்பாது

உ. அந்தகன்விழுத்தினாலவனியெனுப்புவிமாத அப்போது உடவி
ற்சிகைத்தாங்கவொண்ணு-முத்திவந்துபெயமனையெழுப்புமின்று இப்
போதுஅவன்விழுத்த அமுநாளவன்மனதிரங்குபான்திது

உத்தார், சந்தமாசச்செய்யவந்தமெனைத்தானே

தயவாகமெழுப்பித்தந்தாரோசுமாளே

மந்தவிரதன்கதைதன்னைப்பேசவந்திரிப்போது

மறுமொழிசொல்வதுமறைவழிபதுதப்பாது

கூ. மாண்புபாலஅவனுக்குஅருபந்தாராது-மாண்மழுக்கித்தவர்கெ
ட்டென்னவென்றிப்போது-விசமாகவந்துகேட்டேள்வியுத்தந்த வி
சைபந்தாதயல்லிதுவேறிருந்தால்சொல்தப்பாது

உத்தார், ஆரவாரம்செய்துபாட்டுச்சொல்வதைதிறத்தும்

அனியாயவாதுசெய்யவேண்டாமதுகருத்தும்

வாரமுன்றல்லபாடிப்பாருஅஞ்சாது

மறுமொழிசொல்வதுமறைவழிபதுதப்பாது

கொண்டம்மனைபேஉண்டுஉருவஞ்செய்துகானே சோதிக்கவே
னுமென்றுவந்தினாலான்தானே-அண்டப்புழுவேன்மாரண் ருபாய்த்
தானே-அக்கினதுண்மைதந்தசாபத்தால்தானே

உததார். மணடலம்புகழ்மென்குறுகோவிந்தசநமி

மாணக்கராகிய ஆத்மோராம்சொந்நேமி

வஞ்சமாகக் கவிகட்டி வந்ததொவ்வாறு

மறுமொழிசொல்வதுமறைவழியதுதப்பாது

- 0 -

(க) கவிசெய்வாரில்லைப்போல் ஒருவரில்லையென்கின்ற கவிஞர் யாவாரும் கதறாமல்பதறாமல் என்கேள்விக்கிவிடை சுழிகிலுணர்ந்து தாரும்-ஆதிவஸ்துவென மன்மதனெனவேயறைகின்ற தூலேது அதை யிந்தசபையோர் அறியும்படிக்கியாக அன்புடனேயோது நீதியாகஅவ ன்வெரியலைவென்று நீர்செய்யும்பொய்வாது- நிலைக்குமாகலைக்கருள் ஒரு விபாபுகர்வத்தை நேர்ந்திடுமப்போது, உத்தார், பெதினலுனக்குப்பிரா ணவிரோதம், எரியாதஓகோவருமேபிரஸ்தாபம் வேதனையிலகரம் இத னுஸ்வினையுமனந்தபேதம்-காதுக்குமனதுக்குமின்பமான பூர்வகாரணங் களைப்பாறும், (கத) வேதாகமபுறணமீதிகாசமிவைகடே மேதினியினு ள்ளோர்கள்செய்கை காதராமாவலாய் இவைகளுட் வெவ்வெற்றி வெவ் வெற்றி வேள்பிரமமாய் சாதாரணத்துடொழிகின்றதோ அவனையேசர் வபரிபூரணயென்பதோ-நீதாநெடுத்துணைசெய்காவாயிந்த அவையினில் நெஞ்சமகிழ்வாகியின்றே, உத்தார், இன்றுஉமதுகவியால் மன்மதனென யலையென்று சொல்வதுஒருவரும் ஒப்பமாட்டார்கள் இன்னதூலில் இன் னகவியென்றுவருத்துக்கூறும்

(கதறு)

(உ) வகுத்துக்கூறுகின்றபுறாணசிந்தாந்தத்தையொழிந்துமேவல்லோ
ரோ-வனக்குத் துக்கிருக்காய் இங்கமானபொய்வாரிதிசொல்லோரோ மிகுந்
த உமதுபுத்திபோனபடிக்கிவார்த்தை விளம்பிடும்வல்லோரோ - வீழ்ந்து
நெடுங்காலம் நரக்குஞ்சிறையில் வீளுவாய்வல்லோரோ, உத்தரார் பட்டினம்
ப்பாருமிதைச்சான்றவண்மை-பளிதிக்கிற்பனியடைவதேதன்னை? அஃதென்று
த்துக்கொள்வாதசேதி இதனால்சாத்தப்போமோ உபாதி. கலையாற்றும்
விஷயங்க்கும் நரகுக்கும்சமமாகாட்சி யிதனாலேதேடும் (கதவு) உ
ரமானமுமானம்கட்சிப்பிரமாணங்கள்பேசி திரதானம்மூன்றின்னிலும்
ஆகமந்தின்படியேகீர் இதனியவேண்டும் உமாறனவார்த்தையிதனால் எ
ன்னபயன் நல்லோர்கள்உணர்வில்லாத கரமானம் யெனினின்பாய் அ
தையின்றிபோற்றிநீர் கறைகுவிநீர்,

கராபுரண்டவெள்ளத்தின்முன்னுரும்புநிலைநிற்குமோ
கற்றோர்முன்பென்னகவியாம்உன்கவியே,

(௩) உன்கவியென்கவிகளையெல்லாம் கற்றோர்முன் உறைசெய்ய
வருவாயா-ஒவ்வொன்றினுமிலக்கணபடிதவறாமல் உதாரணந்தருவாயா
நன்குதவாத அன்னிதமார்க்கத்தில் நவிலுவதொருவாயா நாரவாயாஅங்
கணவாயா-தாசர்நடத்திடுத்பெருவாயா உத்தார், தன்ம-வில்நல்லஉண
ர்வையுண்டாலும்-தனியுமோபசிசொல் தனக்கினைபோலும்-பின்கலகம்பு
ரிவதாலும் பெய்பிரளிநிற்காதொருக்காலும் கங்கைகாத்துவாய்பாசமு
தலங்கம்கடவுள் கொடுத்ததீழும். (கதறாமல்)

காசினியெலாமயக்க புராணசித்தாந்தமதைகவலையாக யோசனைசெ
ய்தே வின்பொதுமொழிகளென்று-மாசிபடு வானமதிற்சப்பாஸெட்டா
வாயால் வின்பொய்மொழியைப் பேசினுக்கால்-ஆசுபடும் அவ்வுலகை
விட்டுபோட்டு அவையைவிட்டெழுந்துநீர்சொல்லுவீரே,

உத்தார், ஆகாஇதென்ன அபாண்டமபாண்டமய்யா
உங்கள்முதாக்கள்செய்திடுந்தீமைஉங்களுையேசேரும்

(௪) உங்கள்முதாக்கள்செய்திடுந்தீமை உங்களுையேசேர - உரைத்
துமேபொய்க்கவி கட்டிவந்துரையில் உரைத்தீரே மனதார-திங்கள்தரி
த்தயீசன்றுதல்விழியால்சிதைத்தபதனைதீர-செல்வனேமுதலென்றிவ்வு
லகத்திற்செப்பினபளிதீர.

உத்தார், யெங்கன்குருபதம்வணங்கிரீயேந்து
இனையில்கோவந்தசாமிதாசனாப்பார்த்து

புகழில்மெய்தானவேர்த்து செலாம்செய்திடும் நீர்ப்பார்த்துகங்
கத்தியே விசனப்படாமலே கவலையாய்மனந்தேக்கு. (கது)

(௧) நிலலாதேவாயைமெல்லாதே தடவிபாட்டைச் சொல்லாதே
மாட்கள்தன்போலே டேப்பைக் கையாலெடுத்தி-பலபேர்களுமட்டிலா
வணிதொடுத்து-நாலுபேர்முன்பாக பாடுவதைக்கெடுத்து பாடவந்தாயி
ன்கே, (நிலலாதேவாயை)

(உ) மதவைக்குடித்து உன்பதியதுகேட்டு - மாணம்வெக்கமென்ப
தைமறைத்திட்டு-புதுமைசாயிறுயென்றுபேரிட்டு - பூதலத்தோர்கள் ந
கைக்கபுறப்பட்டு எதிரில்வந்துலைபோடாதேதலைபோடாதே(தடவிப்)

(ஈ) புருஷனுயிருந்தால் கிரமமாய்ப்பாட்டா பெண்பிள்ளையானால்
யெழுத்துதீதாட்டா-மறுமொழுகேள்விக்கி சீக்கிரந்தேட்டா மறவாதேரு
ருபாதத்தைநாட்டா-உன்திருக்கு முருக்குயிங்கே சொல்லாதே நிலலா
தே. (தடவிப்பா)

(ச) காமன்கதையைப்பாடியேஜோக்காய்-கவியைப்பாடவந்தாய் நீ
முருக்கா-கோவந்தசாயிசேஷன்பாடிந்தடாக்கா ஜெகத்துப் புலவனென்
றுவைநீதாக்கா உன்னிடங்கையிங்கேசொல்லாதேநிலலாதே (தடவிப்)

————— (*) —————

(க) போதும்போதும்உன்வாயைமூடிக் காண்பொய்க்கவி புலவீரோ
புளுகவேண்டாம்எரியலையென்றீடற மதனெரியாதபாட்டைப்பாடிபோ
கலாமென்றுவந்து நால்பேர்கள் கூடி-மார்க்கம்விட்டு மார்க்கம்பிடித்துப்
பாடி உங்கள்குருகையழைத்துவாயோடி-அவர்க்குக் கொஞ்சம்புத்தியு
ரைப்போம்நாடி- தண்டர்பிளியாலெரிக்காரோமேவி - கருத்தையரியாம
லேகீபாவி-இந்தப்படி யருணசலப்புஅணத்தில் இருக்குது நீபாரோ.(பு)

(உ) எத்தவித்ததினலும் வெல்லாமென்று நீங்கள்பாடவந்தீர்கள்
வேட்டு இப்போது மதன்யெரியாதநிலைக்காட்டு- மந்தபுத்தியால் நீங்க
வ்மதனெரியலைமென்றபாட்டை குப்பையிற்பேரட்டு- யெங்கள்குருமலர்
ப்பதஞ்சென்றுசூட்டு- தங்கியிப்படிசெய்தோம் நாங்கள்பாட்டு தயவுட
ன்ஒப்புமிதைக்கேட்டு-போதும்போதுமூங்கள் பொல்லாப்பிரசங்கமதை
பிரட்டாதேயெந்தனோ (புளுகவேண்டா)

(ஈ) காண்பெரிந்தானென்று கம்பறாமாயணங்கருத்தி நீபாரு-அ
தனுடையகருத்தையறிந்துகூறு-காந்திமதிலேசொல்லுங் கருத்தையறி
யாமலேகத்துறீப்புலவோ-காரணம்பின்னம் சொல்லுவேனுங்கள்நே
ரோ-இன்னம் கொஞ்சம்சாத்திரங்களைப்பாரு-இப்போது மதனெரியலை
யென்றீரோ பித்தக்கவிறுயா போதும்போது மூங்கள் வாயைமூடிக்
(புளுகவேண்டா)

(ச) தஞ்சைக்கோவில்தசாமிசொல்லும் மதியைக்கேட்டு டேப்பி துந்தனாமிட்டி-இப்போதுநீங்கள் பாடுகிறபாட்டைவிட்டு-குஞ்சிவழியா ல்மாறன் எரிபாத்பாட்டையெல்லாம் காவேரியாற்றில்போட்டு - குழந் தைபஞ்சநாதன்பாட்டைநாட்டு-கலையுணர்ந்தகவிரையோ பாடும்பாடிடக் கையாலாகாதென்றுமேதும்-போதும்போதும் உங்களவாயைமுழங்கா ண் பொட்டைக்கவிரையோ. (புளுகவேண்டா)

—()—

(ச) இனிமேல் ஏதுஉன்னுடையவாது யென்னிடஞ்செல்லாது இ ப்போ-இசைக்குங்கேள்விகண்டுறைக்கவேணுந்தப்பா துமாது ஒளிபிரத தெங்கே அந்தமார்க்கஞ்சொல்லுமிங்கே வகையுடனேமிகத்தயவு நெ மாதுஒளியெரிந்தநாவிருந்தாலிப்போது. (ஏதுஉன்)

(உ) மங்களமாகப்பெற்றதந்தைதாயார்பேர்கூறும் - அவள்மாமன் மைத்துனன் அக்காள்தக்கையுட்பேறு - சிந்தைமகிழ்ந்துசெளிந்துநாடி செப்பவேணுங்கவிடால்பாடி - சிறந்தோறே கல்விதெரிந்தோரே செப்ப வேணுங்கவிடனால் ஒப்புமபடிக்கியிப்போது (ஏதுஉன்)

(ஈ) நன்னயமாயவளுக்கென்னவாத்தியம்ஐயா - நாளும்ஏறிசவாரி செய்யும் வாகனமேதுமெய்யா-செம்மையானசாரதியாரு அவள்திரண்ட படையுக்கூறு-கிடமுடனேவெகுருணமுடனே - அவளைசிந்தை மகிழ்ந் துமணம்முடித்தார்பேரிப்போது. (ஏதுஉன்)

(சு) இந்தகேள்விக்கியெந்தவிதமாயிலும்சொல்லும்-இல்லாவிடிலோ டுக்கள்டேப்பு துந்தனாத்துசெல்லும்-கந்தமலருடைய நேசன்கவிபொ டுக்கோவில்தசாமிதாசன்-கலையுணர்ந்தோர் - மிகத்தெளிவுணர்ந்தோ ருடையபஞ்சந்தம்பிள்ளைசொல்லும் கேள்விக்கி யிப்போது. (ஏதுஉன்)

—0—

(க) எங்களைவெல்லு ஒருக்காலும் உங்களால்முடியாது-எளியில்ம தனெரியாத நூலிருந்தாறெங்களுப்போது- சங்கையுடம்பினிலேசென்று மில்லாமற்கவிபாடி தாழ்வதுசரியாமோதது வெரியாய்ப்பலரும் ஒன் றாய்க்கூறு-கிங்களணிந்தோன்வழியாலே எரியலையென்று பேடிருசபை தலையில் எரியாதால் இருந்தால் எட்டாநீங்கள்தேடி.

உத்தார். பங்கப்படுவீரிகளுலே இக்ஞலே. பார்த்தவங்கள் தூசுப பார்புவிமேலே-எங்கும்உமைப்போலரிவீணர் மூடர்கிடையாது (எளி)

(உ) அஞ்சிப்பயந்துயெழுந்தோடாகிருந்துயெங்கள்னேகோ - அறை ந்திடவல்லமையிருந்தால் அறியசபையி லுணாப்பி கோ - பஞ்சைப்போலே பறக்கடிப்பேன் எதிர்த்துவந்தபேனா-பாவலராயிருந்தால் அவமானம்வ றும்சொல்லுவீர்ணோ.

உத்தார். மிஞ்சிப்பேசாதேவாயமுநிம் வாயெழுநிம்-வீண்தர்க் ட்ச்சைவிட்டுயிங்கேபோகிம் என்செய்வோமென்று மனதிலிரெண்ண ம்வையாதே (எளில்மக)

(ங) ஆகாதபொய்மொழி அறைந்திநிம் அம்பமுட நக்கு அடிமேல டியடித்தால் அம்மிநகருமென்றாக்கு போ குமோ வீணைம்புவிசுனிலு னைத்திடும்வாக்கு- புத்தி வரும்படியாகவு சதந்த் திவோம்சொல்அதை நீ க்கள்சாக்கு.

உத்தார். வாகைகொண்டிடமுடியாது - வருத்தம்வருமேவிப்போ து-யேகமாகவேகூடியிருந்தா லுங்களால்முடியாது. (எளில்மத)

(ச) திருவையில்வாழ்ந்நகரிம்நாயக்கரிடமிருந்த-சிறப்பாகவேறி யபஞ்சந்தம்சொல்லும் தமிழாக்கிரைந்து வெறுவிதுயோடாமலே வேள் யெறிபாதகனைகளைத் திறந்துவெகுநனம்நிரைந்தக்கூட்டத்தில் விளம் பவேணும்பெல்லோரும்நிரைந்து.

உத்தார். பெரும்பிழைவரும்பிதனலே-இருந்தபிரியம்தப்படுதே உ ன்வாயாலே இரவில்மின்மினிதோற்றத்தைப்போலோடாதே. (எளி)

— 0 —

(க) போகசேஷமத்தைக்கேட்கும் உத்தண்டபுலவீரோவாரும்-உட் கார்ந்துமொளிகூறும்-அண்ணப்பிதாசுருஅணைவருகோசகம்நாங்க்குஷற் புதமொழிதாங்கள் இன்னிலத்தனிலெங்க விளையதம்பிராருக்கும் பாங்க ள்-என்னத்தைச்சொல்வோம்போங்கள்-தம்பிசின்னவனென்று - யிருந் தோமே-அவன்செய்யும்வினோதங்களைத்தாமே-உன்னுகமாக ஒருவார்த் தைக்கிடங்கொடுத்துநீரும். (டட்கார்த்து)

(க) தருமவேதசாஸ்திரம்சகலதுங்கந்துத்தெளிந்தானே - தருண மிதுதானே-மருவவயதிலவன்பலபெயர்ப்பேச்சைக்கேட்டானே-பன்னியை

விட்டான்கோனே - அருமைப்புரோகிதவாநாடி அளகானட்சத்திரந்
தேடி- ஒருமைமாயிப்பொருத்தம் நெறுமித்திருக்கு தோலைப்பாரும்.

(ச) இத்தவிதமிப்படியிருக்குதென்றென்மேல்மனம்நாடும் எனிநிரு
ந்ததும்-சுந்தைமகிட்சியாயுன் சிமாட்டியார்க் துச் சொல்லிப்போடும்-
சினத்திலவரத்தேடும்-அந்தமாய்கோவிந்தசாமிதாசன்- அவரடியேனான்
பஞ்சந்தம்வாசன் உங்களமனங்குளிர் எங்கனிடவேவந்துசேரும். (உட்)

ஓம்ஓம்மூலாதாரப்பொருளே ஓம்ஓம்மூலாதாரப்பொருளே
ஓம்ஓம்மூலாதாரப்பொருளே
மாலயன்காணாதமறை முதல்முடிவே
மைந்தனையாளும்பரவடிவே.

(ஓம்ஓம்)

சாலபிலக்கியதவிழைக்கருள்புரி சமயம்நம்பினேன் வந்தாநரிஆல
காலம்போல்கொண்டு அடியேன்மனதில்நின்று ஆஞ்சாமல்-அசட்டரை
அமட்டிவெயின்று

(ஓம்ஓம்)

இத்தருணம் பாலன் நம்பினேனானேயே எதிரிக்கிவக்காரமாலயிரு
ந்துவிடாதேரீயே, தத்துவமுக்கோணந் தன்னில்தங்குகின்றபொருளே,
சமயம்நம்பினேன்வந்தாளுந் பாகடலே.

(ஓம்ஓம்)

கருமணியாகிய கனகவடமணியே, சிறுவனைக்காரும் சிவசாமியே,
மருமனமதர்கொண்டு தூவினேன்பரனே பதிபறியாதபாலன் தன்னையா
ளும்அரனே.

(ஓம்ஓம்)

—0—

ஆறுமுகர்துதிலாவணி.

கோலமயிலேரிவரும் குஞ்சரசகோதாரீரும், சீலபூடனெதொண்
டார்தினமும்வந்தென்னைத்தேட தெய்வானையுடன் கூடி சிறுவனுடனவா
பாடி.

(கோலம்)

எத்திசைபுகழ்பெற்ற-சத்தியுமையின்றெடுத்த - புத்தரனே வடிவே
லா பக்கனும்பெனையாளா அத்திமுகற்கிளைய ஆறுமுகனே லோலா
(கோலமயிலேரிவரும்)

சத்தருசங்காரவேலா சாப்பசிவனின்றபாலா வித்தையும் புத்தியு
ம்மிகவுமென்கனிக்க, தத்தியியென்றுவரும் மயிலேறிவாமெய்க்க—கோ
லமயிலேறிவரும் குஞ்சரசகோதாரீரும்.

இப்புலியில்மா ரள்கதை இசையுடனேபாடஇதை எள்ளளவேணு
மெலக்கிடருண்டு வாவாருமல் சன்னையவிழ்த்துயெந்தன் நாளில்லாருய்
சோருமல். (கோலமயி)

மதனெரிய இல்லைபென்று மனதில்மிகக்கொண்டு - சூதுசெல்வோ
ரையின்று சத்திவேலினைக்கொண்டு-சூத்திரமார்பையும்மொண்டிசீத்காய்ப்
பிளப்பாய்நன்று. (கோலமயி)

சிறிகைந ஈர்சிவசாமி-சிறுவன்கவிநாமிநேமி - மருமலராலேயுன்னை
அர்க்கித்தேனய்யனே கருணைவைத்தெந்தனையானும் பராபரனே(கோ)

— T. 16185

சரஸ்வதி துதி லாவணி.

செஞ்சொல்மொழுவாணியே-செல்வன்பணிந்தேனினியே - வஞ்சி
யேயுனையனுதினந் தொழுகதேனே, நெஞ்சிற்கவலைநீ நீக்கிடுவாய் செந்
தேனே. (செஞ்சொ)

சர்வலோகரெட்சகி சதுர்முகந்தேவதி-மாரினிலுனைவிடஅதரவா
ரிணிரீர்மிகும்புலவர்க்குச் சுறந்தம? னுன்மணி. (செஞ்சொ).

தொல்லுலகில்மதன்சுதையை சொல்லவாக்கருள் செய்வாயேதன்
ளிவிடாதேயன்னை சரணமிகச்செய்தேனே வல்லவாச்சபமுன்னே-வரு
வாய்பாலன் சொன்னேனே. (செஞ்சொ)

வருவாய்நாவிந்நடம்புரிய வஞ்சகனாயும்உய்ய, பார்புகழ்சிவசா
மி சொற்கவிபாரம்மணி தார்மழையெனப்பதம்பொழிந்தேன் பரிபூர
ணியே, (செஞ்சொ)

— வனசிக் காரம் லாவணி.

வஞ்சிமாங்குயிலேவனசிக் காரம்பார்மயிலே - மயில்நடநம்புரியுது
யென்னையிலே-கொஞ்சுக்கிளிமரமேகூகதேபவநிறமே கோடிச்சீந்தி
ரஉதையம்போலும்பழமே-பஞ்சவர்னச்சிட்டு பாங்காகஜோடி பெட்டுப
தக்குதேயினியசப்தமிட்டு-பயிரியிருக்கையிலே,

சுந்திரப்புள்ளிமாரேன-சொகுசாகக்கலையுந்தானே சோருமல் லீலை
செய்யுதுதேனே-தந்திரப்புலிபதுங்கி - தட்சணம்ஓடானோதுங்கிதியில்
மானே-அடித்ததுபார்எங்கிகந்தவனயீதே- காட்டானேயுதே-மாதே-க
ரடிசிக்கல் கார்ப்பகுலங்கோதே-யாளியிருக்கையிலே,

சங்கங்குரும்பாடு-தலைகுனிந்துமேயுதேயீடு-ததியில்டக்கர்கொடுக் குதுபார்கோயி-யெங்கும் ஆன்னக்கூடி இணைபிரியாததுஜோடி-யேற் கையாகடக்குது ஒயிலாடி-மங்கையென்ன பாடிஷ்வானம்பாடிபேசுதே ஓசே - மார்க்கமதுபோலே யென்னுடன்பேசே சிக்கரூயிருக்கையி லே. (வனசிக்காரம்பார்)

கருங்காடிசாரி ஒருவர்க்மரத்திலேறி - உல்லாசமாகப்பழத்தைப்பூ ரி உருசைப்பதம்பார்த்து-ஓங்காரசுத்தம்புரிந்து ஊட்டி அந்தர் அடிக்க துபாரிருந்து-சருணம்புருகிளம்பி தான்வருதேவளயந்திரும்பி ததியில் குஞ்சைபார்க்கவும் மனவிரும்பி சிவசாமிசெயலே.

சிவசாமி உபாத்தியாயர்லாவணி-முற்றிற்று

விநாயகர்துதி-லாவணி.

ஆரிஜம்லிங்கரனேசரணம் அங்குசபாசா அருள்சரணம் கரிமுகத் தோனேகார்சரணம்-கங்கணபதிபோய் வாஞ்சரணம் சுருதிக்கெட்டா தபொருளேசரணம்-சுடர்மணயேனாசரணம்- பெரிசிடஅருள்தருவா ய்சரணம்-பித்தன்யான்பித்தற்றும் பொறுத்தாள்சரணம் தும்பிமுன்பா தமலனாநாடி பறக்குதேதுகந்துறுக்கொடி.

விநாயகர்துதி-லாவணி.

ஆதியானசிவஜோதிருபவிக்னேசா - அனுதினம்உன்னுடையதியா னம் அங்குசபாசா வேதனெளியினிற் கொண்டவனே கௌரீசாவித்தக னே உந்தன்பாதம் பணிந்தேன் ஜெகதீசா சாம்பசங்கரசதாசிவா-சண் டனையுதைத்த மகாதேவா பாம்பனைவடமாய் பூண்டவாபரமபட்சம்வை த்தென்னைக் காத்தருள்வாய் தும்பிமுகன் பாநமலனாநாடி பறக்குதேது கந்துறுக்கொடி.

(*)

குருவணக்கம் - லாவணி

ஜெனிப்பேன் சற்குநஹீரோஜிபாதம்-சிந்தையில் நம்பினேன் அனுதினம் மதுபடி தந்தேன் னமஸ்காரம்-மிகுந்த யிஷ்டபித்திரா ளுக்குச் சரணம், சபையிலுள்ளோர்களுக்கே மிகவும் நமஸ்கரித்துப் பாடுகிறேன்யானும், சிறுபாலன்செய்த கவிகளிலும்-பிழையிருந்தால் பொறுத்துக் காக்கவேணும், ஹோக்கண்ணுஜுறாஜஹம்சா - உடலொங் தேக கொணுத்தமாஷா, செப்புவேண்டேப்பகை கைதனிலெறித்து

தந்தனானில் ந்திபெசெடுத்து, காக்கினல். ஸ்துதியபெடுத்து
முடித்து லீங்கார்க்கு தூபதிபங்கொடுத்து, தம்பிமுதன்பாத மலரை
நாடி பறக்குதேதுகண்காவிக்கொடி.

கேள்வி-லாவணி.

தந்திரமானசாந்தன்கேள்விக்கி ஐவாப்புசொல்லுவாய் ஆதாரம்இ
ந்தவிதம் அறிவாயோசும்மாநீ-எதிர்க்குப்பாடினென்னபாறம வடக்
தறையிலேமல் கடத்தக்கோபுரம் சிகரம்முன்னாலே தரித்தானே நதித்
திறங்கட்டித் தூணுகள் நிறுத்தி அப்புறம் அடிப்படைபறித்தானே
கோவிலுங்கட்டி குளமதுவெட்டி நாடித்தாகமாய் வந்தமாளே வாயில்
லாதமான்தண்ணீர் குடிக்கையில் பார்த்த பொட்டயன் சிரித்தானே
இந்தவிதம் அறிவாயோ சும்மாநீ

உச்சிதமானஒருகுதிரை அது உயர்நிலைசொல்லமுடியாதுசின்னது
மல்லபெரிபதமல்ல அசுளளையும்கிடையாது-சையுநிலை காணுமிலாசி
ப்பாசவாரிசெய்குறானதுமீதே-அவனைத்துக்கிட்டொண்டிதுவேகமாய்
அண்டபுவனமெல்லாம்பறத்துதே இந்தவிதம் அறிவாயோ சும்மாநீ

ஆறுகுளம்கிணர்யேரிகள்குடித்துதுக்கந்திராமல்குதிரைக்கி லீந்து
கிணத்தைமேகத்தைக்குடித்துமேகமண்டலம்பாழாகி அப்புறம்பேயரி
யீஸ்பாணிடத்தில்இருந்தகபாலத்தைமேகமேகக்கியீஸ்பாணிடத்தில்இரு
ந்தகபாலத்தைதேயெண்ணைநோக்கி இந்தவிதம் அறிவாயோ சும்மாநீ

முத்தத்திலேநூர்மறம்முனைத்துதுமையைக்கேளுங்காண் சாயிரு
ஆசாமலைவந்துனிபாதாள்கண்டு நிற்குதுவெகுசீரூ மதாமானகனி
பார்த்துமுன்னாலே காம்பில்லாமல்தொங்குதேநேரே, அப்புறம் லீந்து
பூவதுமலர்ந்து லீந்துக்கைந்துய்வெவ்வேறு, மதாமானகவிசொல்லு
ம்மயி ரோமிமகிழ்தொசெய்தாலேவிலிஸ்தாரம் இந்தவிதம் அறிவாயோ

சிங்காரூ- லாவணி.

மதிவதனசுருத்தையமாளையெங்கேபோறாய் - வனிதையேயின்மூ
சூறாய், மதன்றதியும்உனதுவடிவுக்குநிகறாமோ- வஞ்சியான்சொல்லப்
போமோ-அதிருப்மானவித்திராணிதானீடமோ-அல்லஅருந்திதானு
மோடி.

உத்தார். வேதனுன்னையெப்படிபடைத்தானே

பெதுக்கொண்டுசிலைவார்த்தானே.

புறாத்தெய்தபவுமிகெசய்துவார்த்தைதேறும்
வனிதையேநின்றகூறும்.

நல்லதாய் பெண்ணைமறித்து செய்யுங்கொண்டு-நானேரும்வழியில்
நின்ற, அல்லவேனாய் உனக்குநாதன்கண்டு அறுப்பானே உனதுசி
ண்டு

உத்தார். பல்லுடைபடுவாய்நீதானே
பரமபுருஷன்மூலையமறிப்பானே.

நில்லாமல்லுன்றுஞ்செல்லாமல்லடிப்போறும்
வனிதையேநின்றகூறும்.

புகட்டாதேமெத்தஉருட்டாதேமிகவேமுழித்து-பார்க்குறும் என்
னைச்சலித்து-தெகட்டாததுதிரபானத்தையேநதுக்கழித்து, செல்வாய்ம
னாகிழ்த்து.

உத்தார். முகத்தோடேமுகம்சேருயோ
ஒருகிறம்முத்தத்தாருயோ.

கெழுடனேபெண்ணே பெண்ணிடம்வாழ்கவாறும்
வனிதையேநின்றகூறும்,

இவ்வாறு நாதனுறைத்தான்முகந்து-யேறிட்டுப்பார்த்தான்மகிழ்ந்
துஅவ்வேனோ பங்கைநாதனை மனமுகந்து அணைந்தானே மனமிசைந்து.

உத்தார். திவ்யமானபெருந்தேடி
சிக்கரமானகவிபாடி.

சவ்வாயிலுரோஜிதாசன்மொழிபாராய்
வனிதையேநின்றகூறும்.

—()—

சிக்கரம்-ஸ்வணி.

மேயானாதியேபொன்னுசொல்லுவேன்முகஸ்ததியே- ஒருதிரம்
சேர்ந்துச்சொல்லடிமதியை நாகமுடிநடையே-நாகம்போலேயின்னுஞ்ச
டையே-நயனம்மொண்டியின்னுதுபென்னபடையேதிரோகப்பட்டிடையே
அடிதேனையிஷ்டயிடையே, நிகைத்துப்பார்த்தே னுண்ணிடை
தெய்வோசனாதியே, என்னசொல்லு

விணில்பிரஸ்தாபம் மெத்கப்படுகிறாய் இதைன்னபாபம்- வேண்
டாம்விரும்பாதே இதைன்னபாபம். காணியிரிஸாபம் கருத்தினில்வை
யடாகியாபம் கடினமாய்கொடுப்பேனுனக்குச்சாபம் தோணிப்பார்வி
தியே மென்னுசொல்லுவேன்முதல்துதியே. (என்கு)

சாபங்கொடுத்தாலும், என்னைக்கன்னியேவிடுத்தாலும்நதபலையெங்
தன் தலையையுடைக்காலும், கோபஞ்செய்க்காலும் குற்றம் சாற்றியே
வைக்காலும், கடாமற்போவேனோ ஒருக்காலும் பாவிசொல்குதியே
முதல்துதியே. (என்குசொ)

துணிவாய்ப்பேசுவதை தோகைகெட்டுமேயிப்போதே; துணியே
வாடுவன்றனைத்தாள்நோசே, அணைத்துகிரகமீதே அரிவைதீர்த்தாள்
விரதவாசை, அன்பன்மீரோஜிசெய்தார்க்குவிதை கவிக்கருபவதியே-மு
தல்துதியே. (என்குசொ)

ஹீரோஜிராவலாணி முற்றிற்று.

விநாயகர் துதி.

வேதமுதல்விளங்கும் ஆதிமூர்த்தி விநாயகர்பாதம் பணிந்தேன்
வாழ்த்தி, துர்பிமுகமானகணேசா கொண்டாதுயர்நீக்கும் விஸ்வாசா
அம்பிகையின்மலல்லாசா அடியேன்பாடவரம் அருள்ஜெகதீசா, வெம்
பினைன்காரும்கவலைமாத்றி. (விநாயகர்தாதம்பணிர்)

பரபகைபோக்கும் பஞ்சகரணை பத்தர்க்கருள்கொடுக்குத்தபாப
ரணே, ஆபத்தைக்காக்கும்பாணைசிரணே - ஆதிபொருளான பெங்களா
ணே, விபத்தைப்போக்கும்மென்னைத்தேற்றி. (விநாயகர்பாத)

மென்னேரமும் உனதுபாதங்கெதியே-மெனக்குவேறில்லை தயா
நிதியே, சொன்னேன்யான்இதுவே உறுதியே-சுகம்கொடுக்கும் சகல
குக்கதிபதியே, மின்னடிபூசித்தேன்மலர்சாத்தி. (விநாயகர்)

வல்லமையுடனமோளிக வாகனத்திலவருவாய் மென்முன்னுகமெ
ல்லாநம்புகழுவெஞ்சாக-இன்பவரந்தருவாய்மென்வினைபோக வில்லன்
மெங்கடற்றவைத்தொழுகென்பேற்றி. (விநாயகர்)

குருவணக்கம்-லாவணி.

சற்குருவெங்கடற்றவை அடுத்தபுராணஞ்செய்து டேப்பைபகை
யிலெடுத்து, பற்பலகீனோதஜவர்ப்கொடுத்து-பாதிநிறை லாவணித்

கோதெழுத்து, காத்தனனுநாதனனுலேதம்- கற்ற பெரியோர்களு
டைப்பாது, பெற்றபதமசெய்து பாடுகிறேன்னினேதம்- பிழைபொறு
த்துக்கொழிப்பீர்வாப்பிரசுதம், தும்பிமுகன்பாதமலலாராடி- பறக்கு
தேதுகன்காவிக்கொடி.

புலனுலறிந்தபண்டிதனென்று பாவித்திருந்தோம்நீயே, பயனறி
யாடுகிலகல்லைபெரியோர்முன்பாடவந்தாயே, பார்க்கமிருக்கதுன்மா
ர்க்கத்தைப்பிறுத்த மனதைப்போலேபிதற்றி- இத்தவையகத்தேதாள்
கதைக்கும்படியாய் தொண்டைகம்பக்கத்தி மூர்க்கத்தினமாய்அன்றே
நீமெள்ளப்பாடு ஆமத்தி-மோசம்போகாதே நீரிந்தச்சபைதனில்மொ
ழிந்தேனுனக்குப்புத்தி.

(உத்தார்) தீர்க்கமாய்சபையினுள்ளோர்பார்த்து
செப்பவேணும்சரியென்றுமனமொத்து.

வாக்குகத்துவம்செய்யாதேயிங்கே வகுத்திடும்உன்கவியைபயன
றியாமலே கல்லோர்பெரியோர்முன்பாடவந்தாயே.

வித்தையிள்யிக்குத்தவனென்று உம்மையான்மியும் பெண்ணியி
ருந்தேன்-வெகுபேர்நிறைந்தசபையிலும்மை நாண்வெளிச்சமாகத்தெ
ரிந்தேன் சத்துவமிலை உன்களுக்குப்பாட வென்றுதட்சணமே புரிந்
தேன் சண்டைசெய்யவேவந்தவனென்று நன்றாகஅறிந்தேன்.

(உத்தார்)சத்தமாய்பாடும்படிக்கியின்னம்
தோற்றவில்லைபோகவேணும்முன்னம்

கற்றவித்தைபைக் காட்டாதேயிங்கே கனங்குறைவாயே - பயன
றியாமலே-கல்லோர்முன்பாடவந்தாயே,

காரியம்ஒன்றும்உரியாமல்துணிந்து கற்றோர்மனம்பெறுக்கலை
முழுதுங்கற்றணர்ந்தோமென்று கதறினாயேகுறுக்க-கோபம் வரும்ப
டியாடின்பெரியகுற்றம் உன்மேலிருக்க, கோறிக்கொச்சகலர்க்கும்வந்
தனமீயே குணமாய்அவர்க்கொருக்க.

(உத்தார்) வீறஞ்செய்யாதே இனிமேலே
வெற்றிபெறமாட்டாய் ஒருக்காலே.

வாரம்வந்தல்லபாடிப்பாரு பின்வாங்கோம் அறிவாயே- பயனறி
யாமலே, கல்லோர்பெரியோர்முன் பாடவந்தாயே,

எங்கள் குருபதம் அனுதினம்பணிந்து எடுத்தேன் கையில் டேப்பு
எல்லோரும் புறம்பாடத் துடங்கினேன் கண்களை வேசாப்பு, சிங்காரமத
ன்கதைபாட வந்தாயென்று செய்தேனுனைமாப்பு, தெரிவா தினமாய்க்
கேள்விப்பாடினால் செய்தேவனுனைத்தோப்பு.

(உத்தார்) சங்கப்புலவோர்மெச்சும்நேசன்

சற்குருவெங்கடறுவின்றாசன்

பங்கயம்வராமலேயுனக்குப்புத்தியுரைத்தேன்பாடாமல் ஓடுகையே
பயனறியாமலே, நல்லோர்பெரியோர்முன் பாடவந்தாயே

சிந்தார லாவணி.

சந்திராவணி சாசுபூக்கினியை தையலேமன்கயல்விழியே, சிந்
தாமணி செல்வக்கண்மணியே, திகட்டாதபக்குவக்கனியே மந்தலாச
மாய் போறாய்எங்கேதனியே, மாமலே உரைப்பாய் எனக்கினியே
அந்தமுடன்பெண்மாளே யெனக்கரிவிப்பாய்நீதானே பெந்தவித்தா
ல் என்னைசேசரடி பென்மனதாவத்தீரடி, சந்தரியேமனமகிழ்ந்துகயம்
கொட்டியுகந்து, பெந்தன்வார்த்தைதவிர்ப்பாய் தேன்மொழியேதை
யலேமன்கயல்விழியே.

பித்தனைப்போலே பித்தற்றுறப் பிடுதியேயேன்குத்தறாய், மத்தி
பாணங்கொண்டெயெத்தறாய் மசியாதேமிகவேயெத்தறாய், சுத்தபுத்
தியில்லாபுலையா சோகங்கொண்டுமேஅலைமா, யெனைநத்தி ஆசைகொ
ள்ளாதே, இது ஓயாமல்துள்ளாதே, கத்தவித்தைகாட்டாதே, கனமல்
லரிட்டாதே மெத்தப்பேசாதே விடுவெளியே. தைய

ஆசையென்றமோகினி யென்னைப்பிடித்து, ஆட்டுதேபுத்தினை
க்டெடுத்து, பேசாதேநீயும்சிறிசிறித்து பெண்ணைகாடி அபயங்கொ
டுத்து, யிசனைப்போல் பெண்ணைக்காரு யேழைநான் என்முகம்பாரு,
யேசாதேஉயிர்சேதபடி பென்கெதியே உன்சோகமடி, தசமுடனே
அடியாளே, நீயனைவாய்என்றேனே மோசமசெய்தால் கொடுப்பேன்
பழியை. தையலே

விதம்விதம்உனக்குபோதித்தேன் மனம்விரும்புசொல்லாமல்
தித்தேன், மிகமல்லவென்றேகோபித்தேன், உந்தன்னிருதயக்கொடு
த்தேன் சதமென்றுயென்னையெண்ணினாயே பெந்தந்தயவைக்கோ

நிகண்ணினுய ரீவினனஞ்செய்ய தினமே தீர்த்துவிடுவன்பா ரிட்ச
ணமே, மதுரமா னசொல்லிநீசேடி மக திசன்வெங்கட்பூல்பாடி மதன்
கொண்டசாயிர்கள்வாயைக்கிளியை தையலே

சிங்காரம்-லாவணி,

பைந்தொடிமாதே உந்தனைப்பார்த்துயென்னெஞ்சம்பார்த்து யெ
ன்னெஞ்சும் பார்த்துயென்னெஞ்சும் - பதைக்குதேகார்த்திடவேணும்
வந்தேனுன்தஞ்சும் - வன்னக்குபிலேவேகமாய்ப்போறநடையைநீறுத்
து நடையைநீறுத்து நடையைநீறுத்து-வஞ்சுத்துறைக்கும்வார்த்தை
பைக்கேட்டுப்போகலாம்சந்தேபோறுத்து உன்னைச் சோவேணுமெ
ன்றுநெடுநா நெந்தனுடக்கருத்து பெந்தனுடக்கருத்துயெந்தனுடக்க
ருத்து உரைத்திடக்கூட திவ்வார்த்தைகொண்டுநீமறித்து.

(உத்தார்) சொன்னபடிசரிபென்று பெண்ணே பெந்தனைச்சேரு
ககம்மொடுத்துநெடுநாளிருக்கும் ஆவலைத்திரு.

பன்னவே உன்னைவிடயாரு யெனைக்குப்பிரபஞ்சம் யெனைக்குப்பிர
பஞ்சம் யெனைக்குப்பிரபஞ்சம் பதைக்குதேகார்த்திடவேணும்வந்தே
னுன்தஞ்சும்.

பேர்க்காதவார்த்தையை பின்பமாகச்சொல்லாதே ஆசச்சொல்லா
தே ஆசச்சொல்லாதே - எண்ணினயெண்ணமும் பெந்தனிடமேசொ
ல்லாதே முர்க்கனைப்போலவினாக உரைத்துநில்லாதே - உரைத்துநில்
லாதே முன்கேர்பக்காரீராய்பெந்தன் கோபம்பொல்லாதே.

(உத்தார்) மார்க்கமல்லயென்னை மறித்துச்செய்குறையாதே
வந்துபெருநோமாச்சதுபாகவிபொதே.

பார்க்காரோயாரும் உனக்கு அறிவில்லை கொஞ்சம் அறிவில்லைகொ
ஞ்சம் அறிவில்லை கொஞ்சம் பதைக்குதேகார்த்திடவேணும் வந்தேனு
ன்தஞ்சும்.

தள்ளிக்கழித்துப்பேசக்கூடாது சாசமிருப்பெண்ணே சாசமிரு
மபெண்ணே சாசமிருப்பெண்ணே - சகிக்காமல் விரகவாதையால்தழு
விசென்னுண்டான்னளவாகிதுங்கிருபைவைத்துநீ முன்னே முன்னே
வைத்துவைத்துவைத்துநீ நாமிகுந்தேசத்தால் இசையவேணும்நீ

உத்தர். தெள்ளமுதோகாழிநூ

சித்தம்மதிட்சிபாகவாமுலாம்மதவ்ரதிபேரே.

பள்ளிபறைசோத்தடையேனுஞ்செய்யாதேவஞ்சம் செய்யாதேவ
ஞ்சம் செய்யாதேவஞ்சம், பகைக்குதேகார்த்திடவேனும் வந்தேனும்
தஞ்சம்.

கெதியென்றடைந்தவனுக்கறங்கிபெண்ணுடையசித்தம். பெண்
னுடையசித்தம் பெண்ணுடையசித்தம் கிருபைகூர்ந்துவைத்தாளேநா
தன்மேல்பத்தம் அதிக உல்லாசமாகவே நாதனுடைய அஸ்தமனாதனு
டைய அஸ்தம் நாதனுடைய அஸ்தம் அன்பாகப்பிடித்துக் கொடுத்தா
ளே அரிவைவர்முத்தம்.

உத்தர். மதிமிகுத்தஞ்சைமாந் தந்தன்னிலைவாசன்
வழிமுறையுணர்ந்தவெங்கட்ருவுக்குகத்தந்தச்சென்.

பதிபுகழ்துகித்துப்பதிக்கேன் திருவடிக்கஞ்சம் திருவடிக்கஞ்சம்.
ருவடிக்கஞ்சம்-பகைக்குதேகார்த்திடவேனும்வந்தேனும் தஞ்சம்.

வெங்கட்ருவ் லாவணி-முற்றிற்ற,

வேறு - லாவணி.

சாமிசிக்கராலோலாசற்றேறிற்றுத்தம் வேகத்தைப்பொருத்துப்
பேரகலாம்குணசிலா, ஓய்சில்லும்காணும் ஓய் ஓய் ஓய் ஸீரலோபுருவம்
இருவிழிகள்வேலோ அறிவேயேன-உந்தன்மேனிசொர்ணமோலிபொ
ன்றும்புரியோனே, நல்லபவனமோ இதழோமகாமிகவும்குறிவேயேனே, உ
ந்தனில்லாமெவ்விடம்தானே ராஜனே ராஜனே ராஜனே உம்மை இது
வரையிலுங்கரேணனே ராஜனே ராஜனே ராஜனே சொல்லுத்தனையே
வழிவிடுவேனுமக்கினிமேலா சற்றேறிற்றுத்த

எந்தனமுனகரீ கோரிச்சொல்வதென்னவாது இதுவென்ன புது
மை உனக்கென்னகவலைதெரியாது, வந்தவழியைச்சொல்லாமலே ரீ
தேது பொல்லாவம்புசெய்கிறாய் மனதிலிருப்பகையோது, டியுந்
சொந்தமனைவியைவிட்டு கேளடி கேளடி கேளடி அன்னிய தேரண்கைய
யெனியென்தொட்டு இச்சொல்வதென்னவாது உனத்தேனே.

மேத்தப்பத்தினிசங்கமுனையருணதீச உத்தன் விரதத்தையறி
வேன்வெருளிவந்திதைகூத்துதீர்த் சற்றம்புத்தியிசீஸ்ப்பேபகையென்ற
னையெய்த்துறையு. உன்னைக்கேழுத்தொழிப்பிருந்தால் ஸிட்டுப்போகுமோ
பாராய் தீர்த்துக்கொண்டுவெல்லுப்போமோ ராஜனே ராஜனே சாஜனே
கற்றவித்தையாட்டாதேநீயித்திராஜலா. சற்றே

மாதுபாணைப்பார்சுதுக் கேட்பிததுச்சிடுகிடுத்து காதன் மனமகி
ழ்த்து ஆகைகூட்டா மங்கையையப்பிடிதது காதல்மகாண்டவள் ஸ்தன
வ்வுருத்தபூது வந்திடுதது கண்ணாட்டிசீமாட்டிகலவகுவாளேயெனப்
பிடிதது இப்போவார்த்தையால் பிணித்துக்கித்தாரோ சாகிர சாகிர
சாகிர நல்ல மாரணபாணத்தைச்செயித்தாரோ சாகிர சாகிரசாகிரபூம
வம்புகழும்ஹி ரோகிநியிதுலோலா. சற்றே

—()—

ல ச வ ணி.

அதிகமதாரதமிழ்க்கடலே அய்யா அனாயுமெந்தன் ஆவினைக்கே
ள்மெய்யா, பதிபிலொருகானகப்பெண்ணொருததி பையனைக்கண்டு இ
ருகையினுலமத்தி, கதிபெருகவுன்னுடனயானும் பத்தி சன்னிவருக
வேனறுமசல்லவம்என்காததி.

உத்தார். இப்படிமாட்டிபிளம்பிடஅவர்கேட்டு
யீரென்னவேட்டுசமர்புரியவேட்டுக்கூட்டி
நிதியுளமாதுஅவள்தாணைப்பாதுனாயுமெந்தன.

கொல்லஅவன்கையிலபந்தெடுத்துசொல்லி ஆகாசம் தானவிடுத்
துமெய்ச்சொல்லி போயனையேகொடுத்தது விருப்பினுனையாவியெந்த
தைத்தொடுத்து.

உத்தார். கொள்ளிப்பசாடேபோல
கூவுவன்வன்பின்னாலே.

நூதன மன்மதலாவணி

மூல நி ம று.

